

Ilustruotas Mėnesinis Žurnalas Išeina Worcester, Mass., 25 d. kiekvieno mėnesio. Leidžia "Kardo" Bendrovė.

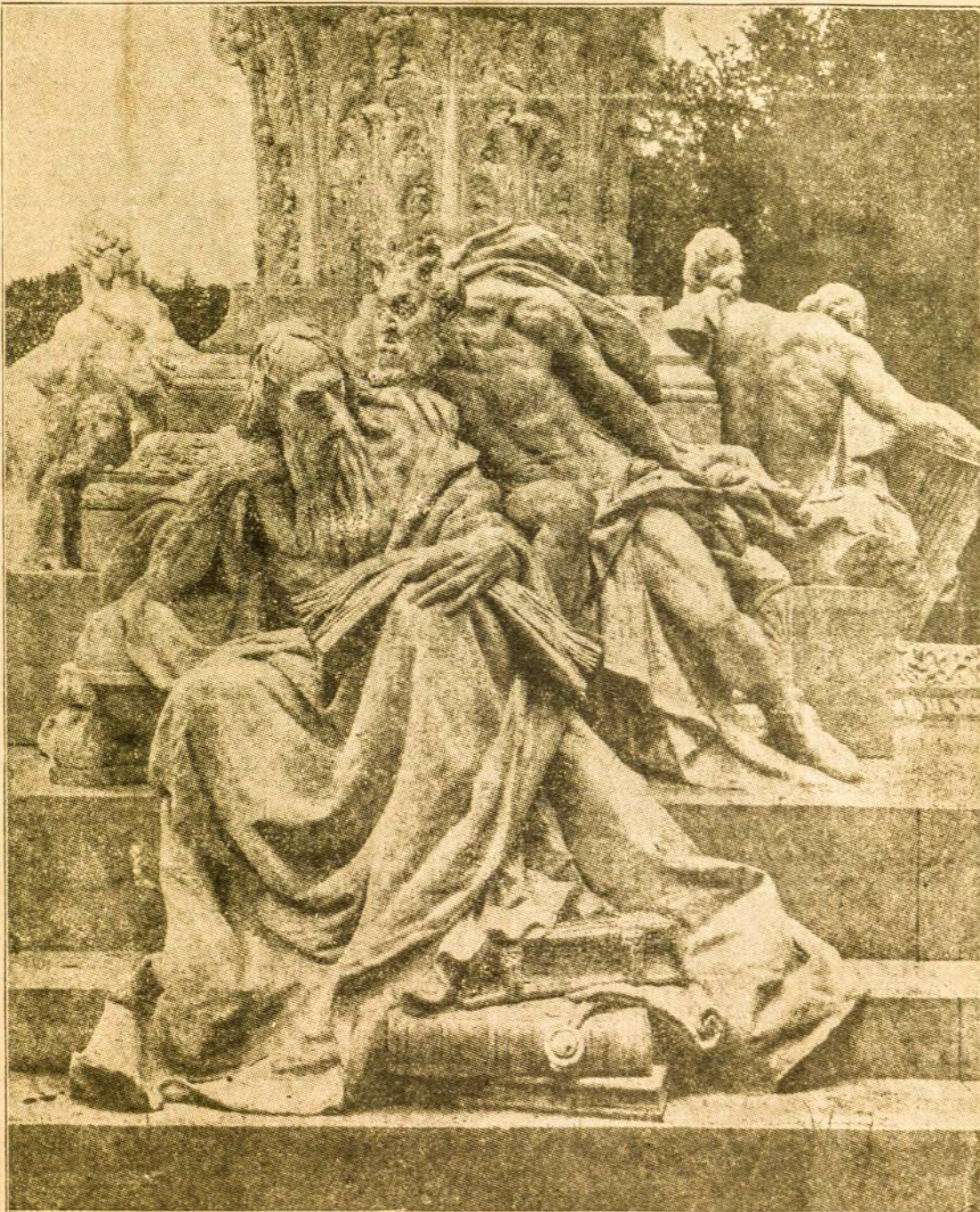
No. 5

GEGUŽĖS-MAY 25, 1916 Metų.

Vol.IV. metai IV.

Goethe's Paminklas Romoj.

Goethe, vienas iš geriausių pasaulės poetų, parašė apart kitų veikalų "Faust". Čion perstatomas Mefistofelis suteikiantis Faustui išmintį ir įkvėpimą. Ar nestebėtina, kad dievas, sutvėrėjas nieko, visada pasirodė esąs priešu mokslui ir pažinties. Už geismą išminties, žinojimą, ne tik kad Adomą ir Jėvą iš Rojaus išvijo, bet sumaišė liežuvių Babelio budavotojų, pavertė Loto moterį į druskos stulpą ir pats prakeikė savo darbą — pasaulį ir žmogų. Išrodo, kad didžiam Jehovui tik mulkiai ir nežinia yra pageidaujami.

"KARDO" SPINDULIAI.

Lietuviai klerikalai Amerikoje norėdami iškirsti socialistams šposą, pavadino savo laikraščius: "Mušeiką" — "Draugu", o "Špitolninką" — "Darbininku." Mūsų "Kardo" vardas yra neatsakantis — jis turėtų vadintis: "Šventas Kryžius."

—O—

"Darbininkas" praneša, kad šventas tėvas rupinsis lietuviais. Pats dievas jau senai lietuviams rupinasi, o žiūrėkit, kaip jis mumis nušpicavo!

Turime pusėtinai tituluotą "daktarų": Maliaucką, Gabrij ir Bielskį. Jie yra tokiais daktarais, kaip kun. Žebrio užmušėjai buvo sventaisiais. Bet mulkinimui minių, viskas leidžiama.

—O—

Kun. Maliauckas rinko aukas "Vilčiai", o jas suvalgis "Draugas." Riksmas, išmetinėjimai! Ir kam? Ar ne tas pats velnias?! Gaila mums tų pinigų... Visai nėra ko: kurie davė juos, vistiek but kunigams atidavę arba pragerę, tad kam gailėtis?

—O—

Istorikas Joseph McCabe surinko statistikas, kurias parodo, kad per pastutinį šimtą metų Amerikoje nuo katalikų bažnyčios atsimetė 10,000,000 ypatų, o visam pasaly 80,000,000. Kadangi apskaitoma visų katalikų apie 240,000,000, tad reiškia trečdalis "bažnyčios vaikelių" nuėjo velniop. Tam yra priežastis, ir labai gera priežastis — protavimas!

—O—

Kas dien matosi laikraščiuose žinios apie degančias bažnyčias. Suprantamas dalykas, mes nežinome dėl kokios priežasties dievas "savo" bažnyčias naikina, bet labai stebėtinas dalykas, kad uždegęs "savo" bažnyčią nė jis pats negali išsinešdinti. Stai užsidedę šv. Franciškaus Xaviero bažnyčia prie Green ir 24 gatvės, Chicagoje. Subėgo net keturi bambizai: O'Keefe, Keelan, Gallen ir Lynch ir "išnešė dievą." Dangaus valdonas už tokį herozišką jo išgelbėjimo iš ugnies, kokią jis yra surengęs iš savo didelės meilės savo sutvėrimams, beabėjonės suteiks geležinį kryžių.

—O—

Kada Chicagoje, kaip ir kituose miestuose, tukstančiai kudiškių ir moterų badauja, tad atvažiavus arcivyskupui Muendelein į Chicago išhelta šventa vakarienė po \$15.00 už torielką! Tokios orgijos ir gimdo abnormalius kerštinčius kaip Jean Crones, kurs visus "vakarieniautojus" norėjo "nunuodinti", anuot pačių vakarieniautojų.

—O—

Iš Cincinnati klostoriaus pabėgo dvi mergaitės: Marcela Snider, 18 m., iš Sidney, Ohio ir Marie Kennedy, 16 m., iš Atlanta, Ga. Ką juodvi turėjo iškentėti, kiek juodvi turėjo ten tame klostoriuje pergyventi, žmogui girdinti, plaukal ant galvos stojas! Ir Amerikos valdžia, kuri šluoja iš kiekvieno miesto paleistuvnamius (bordakus) nepadedą galo tiems paleistuvysčių sriutinams, kurie yra už įvairių klostorių durų! Bet blogiausias dalykas tame, kad kunigai ir senos minyškos pavagia jaunas mergaites, uždaro ten, užmuša jas protiškai ir morališkai ir taip užlaiko tas verges. Man yra žinoma viena taip pavogta ir uždaryta lietuvaitė tulam Pensilvanijos klostoriui. Lietuviški kunigai žino apie tai, bet prašant atsiskakę tą vargšę išgelbėti!

Tėvai ir motinos, vaktuokit savo mergaites, nes neprisotinami Romos nasrai reikalauja aukų!..

—O—

Kaip Romai rupi mokslas ir apšvieta, matoma iš to, kad kataliklškiausiam mieste Rio de Janeiro, kur šimtai bažnyčių, kunigų, miniškų ir vyskupų, iš vieno milijono gyventojų, 600,000 nemoka nė rašyt nė skaityt. Lai gyvuoją Roma! Lai gyvuoją švento papos mokslas, o katalikai netruks išvirsti į beždžiones!

—O—

Kaip New Yorko valstijos Vaikų Teismo statistikos parodo, šešios dešimtys šeši procentai prasižengusių vaikų, atvestų į teismą yra katalikų vaikai. Tas parodo, kokią dorą įkiepia minyškos ir parapijinės mokyklos. Tą faktą patvirtina katalikų kunigas, monsignoras Francis H. Wall.

—O—

Europoje garbintojai to paties dievo vieni kitus skerdžia, vieni kitiems kaulus laužo, akis lupinėja ir grabus paleidinėja, o jų visogalingasis ir visugerasis dievas ramiai sėdi sau danguje ir šipsosi, matydamas kaip jo kudiškai "žaidžia"...

Ačiū, mes bedieviai su tokiu "geru" dievu neiko bendro turėt nenorime!

—O—

Katalikai, matyt kunigų suorganizuoti, sukėlė riaušes kalbant buvusiam katalikų kunigui Slaterry, Chicagoje. Kalbant kun. Leyden, Haverhill, Mass. Katalikai jį beveik pakorė. Įsiutę išdaužė miesto namų langus, išplėšė daugelį protestonų namų, sumušė žmones. Pas mus, lietuviams, mes atmename likimą kun. Mickevičiaus, Simpson, Pa., drg. Perkuno, Hoosick Falls, N.Y. ir kun. Mockaus, Baltimore, Md.

Kokios nuodingos neapikantos šaltiniu katalikystė yra.

Darwino Filozofija.

—O—

Darwinas yra pasakęs: "Kas lytis manęs, aš labiau geisčiau būti ainiu tos didvyriškos beždžionkaitės, kuri drįso stoti prieš savo neapkenčiamą priešą, idant išgelbėtų savo prižiūrėtoji, arba tą seną boboną, kurs nusileisdamas nuo kalnų, nusinešė savo jauną draugą, idant prasišalinti nuo burio nusistebėjusių šunų. Kaip būti ainiu, kokio laukinio žmogaus, kurs jaučiasi laimingu kankindamas savo priešus, aukauja savo dievui kruvinas aukas, nekrupčiodamas užmušinėja kudiškius, savo moteris užlaiko vergių vietoj, nepažįsta padorumo ir yra persekiojamas kvailiausių prietarų."

Jei mes prisiminsime sau žmonių skerdynes Europoje, ilgaamžinę vergystę, torturas ir laužus vardan Kristaus ir išdidžius veidmainius — nežinėlius — paikšus, pradedant nuo papos ir baigiant ant paprastų gašlių kunigučių, kurie beždžionkauja ir "hokus-pokus" ceremonijas atlikinėja prieš altorius, aš nematau, kaip mes turėtume taip dikičiai didžiuliesiems žmonių giminės prakilnumui. Beždžionės niekada tokių niekniekių ir paikų šposų nedasileidžia.

Tėvas Sebastijonas.

"KARDAS"

Illustrated Monthly Magazine.

Published by Kardas Pub. Co.

149 Millbury Str., Worcester, Mass.

SUBSCRIPTION PER YEAR:

In the U. S. of N. A. \$1.00

In Canada and Europe \$1.25

Single copy 10c.

Entered as second-class matter November 10-th, 1914, at post office at Worcester, Mass. under the Act of March 3' 1879.

DYNAMITO ŠMOTUKAI

Jeį yra dievas, ir jei jam rupi išganymas žmonių, tad kodėl jis neapsireiškia mums ir neišgano mūsų? Kam jam slapstyties už skverną kokių paikų, bemokslių žydėlių?

Žmonės meldžias prie dievo "duonos mūsų visų dienų, duok mums šian dieną," ir skubina eit dirbti. Jei reikia užsidirbt duoną, tad kuriems velniam ubagaut pas dievą, o jeigu dievas prašymą išklauso ir duoda, tad kam reikia eit dirbti?

Ar nestebėtina, kad tie, kurie anot "Kataliko", "spjauna dievui į barzdą" vaikščioja sau sveiki ir netik kad jų perkunas nemuša, bet ir badu nemiršta?

Kunigai bijos ateiti ir argumentuoti su bedieviais, pasiganėdina tik išplust juos. Kodėl plust, tas jų neatvers ir nepertikrins? Vėl, kodėl neit "išganyti" juos, Kristus neva palikęs 99 avis bėgo vieno avino gaudyt.

Nė viens nėra matęs dievų, dvasių, nė velnių, tad kam drebėti prieš juos.

Šiandien matomai, ne vienas "gešeftas" nėra taip pelningas, kaip vertelgavimais dievais. "Business is rushing" ir dolerių kruvos, o pats tavoras, dievai, nieko neprekiuoja. Grinas pelnas!

Meldimos ir garbinimas balvonų čion Amerikoje yra taip prasiplatinęs kaip ir Chinijoje arba vidurinėje Afrikoje. Cionais "šventa katalikiška bažnytelė" palaiko "tikejimą."

Jeį dangus yra pilnas musiškių kunigų, vyčių ir davatkų, tad ačiu, mes ten nenorime eiti!

Jeį dievas išklauso maldas, tad kodėl jis neišklauso milijonų maldonių ir nesustabdo karės? Jei jis neišklauso maldų, tad kam bereikalo turi milijonai melsties?

"Adomas pažino savo moterį Evą, ir ji pradėjo sunų ir pagimdė kainą, ir tarė: "aš gavau vyrą nuo Viešpaties." (Genesis 4:1). Reiškia Dievas likdamas tėvu Jėzaus per Mariją, jau nepirmu sykiu buvo "tėtė".

Dievas yra pasakęs (anot Biblijos): "Negerai yra vyrui būti vienam" — ir todėl jis sutvėrė Evą, kad ji būtų su Adomu. Kitu sykiu jis išsitarė: "Bukit vaisingais ir dauginkities, ir pripildykit

pasaulį." Tad kodėl kunigai neturi pačių, ir kam tie klioštoriai? Ok tai aiškus laužymas įsakymų Dievo!

Dievas sutvėrė visus pasaulius ir viską į šešias dienas, bet pakol parašė Dešimts Prsakymų ir perdavė juos Maižiui ant Sino, užtruko net 40 dienų. Kodėl taip ilgai?

Kam reikėjo Dievui gimti iš moteries? Ar paprastos, tamsios žydėkaitės vaikas gali būti Dievu?

Mus krikščionis valgo dievieną, taip kaip jautieną, avinčieną arba kiaulieną.

"KARDAS" ir "ŠAKĖ"

Sveikina viens kitą su pasekmėmis pirmojo mėnesio darbo. Liutas ir Tigras yra judviejų talkininkais — Kaipio simboliai jų narsumo ir drąsos. Dreba apuokai, prietarų skelbėjai! Dreba, pyksta, siunta ir keikia!

“KARDO” POETAMS.

Jūsų eilių ant mano stalo
Labai daug priversta begalo.
Aš stengsiuosi jas pataisyti
Ir geresnes atspausdinti.
Bet jūs visi, rašė ai, broliai,
Rašydavot eiles lig šioliai,
Apie Onas, Marės, Rožės —
Apie juų tiktai grožės.
Meskit! daugiau to nerašykit!
Kitokias temas pasirinkit —
Apie tai kas juoką daro,
Kas suteikt daug upo gero!
Jūs pažvelgkit, kaip “tarnai Dievo,”
Neva vardan Augščiausio Tėvo,
Vargšų turtus skubia ryti, —
Štai kas svarbu aprašyti!
Dar ir daugiau minčių auksinių, —
Darbai kunigų gospadinių,
Darbai išdykėlių ponų,
Aprašyt yra malonu.
Ot, broliužiai! Tai to mums reikia!
Rašykite kam mintis veikia.
Bet tik tą, kas juoką daro,
Kas suteik daug upo gero!

Hocus Focus.

Poez. Skyr. Vedėjas.

AŠ ESU “KARDAS.”

Aš esu “Kardas” —
Gal jums netinka mano vardas,
Nes jisai žiaurus, galingas,
Skriaudėjams ytin kerštingas!
Bet aš esu šviesybės “Kardas,”
Ir man tokis tik tinka vardas!
Aš su priešais į kovą stosiu,
Prieš prietarus-skriaudas kovosiu!

Aš esu “Kardas” —
Ir skamba visur mano vardas,
Klebonijoje ir bažnyčioj
Ir kiekvienoj beveik grįčioj;
Kiekvienas tamsus apuokas,
Net pažvelgus ima juokas,
Kaip dantimis griežia, siunta,
Nes arti sau mirtį junta;
Nežinodams kas reik daryti, —
Kaip tąjį “Kardą” sunaikinti.

Aš esu “Kardas” —
Tegul gyvuoja mano vardas;
Lai nebuna tokia vieta
Mano šviesa nelytėta.
Ei, lietuviai, draugai ir broliai —
Darbo žmonės, vargę lig šioliai,
Imkite “Kardą” tuojaus į ranką,
Ir kovokit prieš vergiją,
Kol paliks laisva žmonija.

Balandėlis.

NAUJAS VYČIŲ HYMNAS

Broliai, vyčiai-dainininkai,
Ei, užtraukim tokį hymną,
Kurio bijos ciciškai —
O jų visur šiandien pilna.
Pasistverkim plitą kietą
Kas tik sveikas, kas tik gali,
O nustebinsim mes svieta, —
Savo kraštą, savo šalį.
O kad upas but didesnis,
Išsitraukime po “beer’ą”, —
Darbas bus pasekmingesnis, —
O to darbo tiek daug yra!..
Eikim mušti atskalunus —
Tuos bedievius iš bez lžionės,
Mes Lietuvos narsūs sūnūs —
Katalikai — šventi žmonės.
Kas iš mūsų bus gabešnis,
Šonkaulius ir surandus sukti,
Tam bus vardas garbingesnis,
Ir vadovu galės būti. Drakona.

FILOZOFIJA.

Nei joks pasaulij filozofas,
Galvojęs naktis iš nakties,

Nei joks kunigas, nei popas,
Nesužinojo paslapties, —
Žodžio “Kaž-kas” reikšmės lig šioliai,
Kurs tankiai aplanko visus;
Kaip teko patirti, — tai broliai,
Jisai vertas buti garsus.

Kartą pasitaikė pasigerti,
Tuomet man “Kaž-kas” nežinau,
Pradėjo svajonėmis tik tvirti
Grožybės dažniau ir dažniau.

Kartą užpykinau aš Joną,
Jisai gi kai duos per akis, —
Tuojaus gavau nosį raudoną,
Ir vėlai mano “Kažin-kas” vis
Tik švaisto, tik sukas galvoje;
Aš drimt, ant žemės nugriuvau.
“Kaž-kas” toj pačioj valandoje
Pasakęs, jog girtas buvau,
Tuojaus nuvilko į belangę, —
Kalėjiman, — sakant tikrai:
U-u! net šiandien kaulai sustenge
Ir “Kaž-kas” galvoj negerai!..

Ir taip tasai paslapties žodis
Nežinomas yra žmogaus;
Gal “Kaž kas” jo reiksmę prirodys,
Bet vargiai tiek proto igaus.

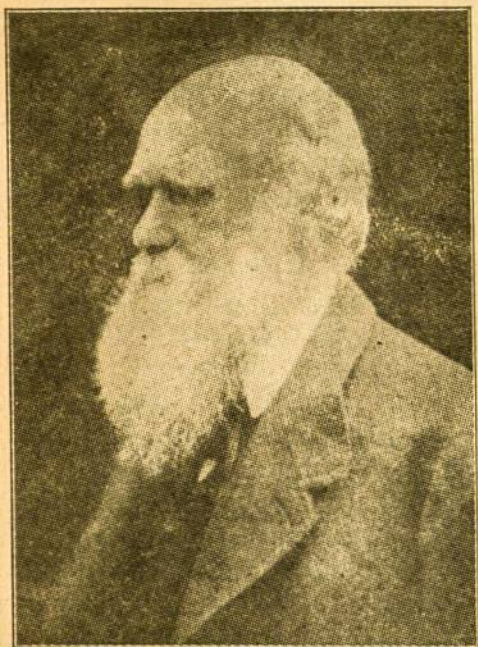
Hocus-Focus.

ROMOS POLITIKA.

Klerikalai sapnuoja, kad Lietuva turės but jų glebyje..
Ar išsipildys svajonės Lietuvos “sunaus”, Kemešio?

MOKSLO ir TEISYBES LAPAS.

Charles Robert Darwin.

Charles Robert Darwin, anglų naturalistas ir autorius „Veislių Atsiradimas.“ Jis gimė mieste Shrewbury, 12 Vasario, 1809 m.

1825 m. jaunas Darwin'as nukeliavo į Edinburgh prisirengti medikališkon profesijon ir čia jis daugiausiai pasisventė studijavimui naturalės istorijos.

1828 m. jo tėvas nusiuntė jį mokytis į Cambridge ir čia jis mokyklą baigė 1831 m. Nuo 1831 iki 1836 m. Darwinas apkelejo po tolimus kraštus, kaip tai: Pietinę Ameriką, Naują Zelandiją, Australiją ir t.t.

Ši Darvino kelionė po įvairius kraštus suteikė jam pamatinį supratimą apie evoliuciją.

1838 m. Darwinas skaito Malthuso raštus apie gyventojų dauginimąsi ir jis iš jų nemaž pasinaudojo.

1859 m. Darwinas užbaigė savo senai pradėtą veikalą „Veislių Atsiradimas.“

1855 m. Darwinas pradėjo susirašinėti su garsiu Amerikos botaniku, Asa Gray.

1856 m. Darwinas gavo daug rašto

A. R. Wallace'o, kuris irgi buvo pradėjęs skelbti tą pačią gamtinio parinkimo teoriją. Tame laike Darwinas užvedė platesnį susirašinėjimą su Wallace'u ir galiausiai Wallace visą savo darbą pavedė Darwin'ui, nes jis matė, kad Darwinas yra mokslo karžygiu.

Darvino teorija parodė, kad evoliucijos principai yra pritaikomi gyviems organizmams. Ji sujungia viso pasaulio mokslininkus ir gamtos mokslams padėjo visai skirtingą naują pamatą.

Darvino garsią teoriją galime suformuluoti į tris sekančius skyrius: 1) Paveldėjimas, 2) Besimainymas, 3) Kova už buvį, su nuo jos paeinančiais tinkamiausiu išlikimais.

Dabar trumpai pažvelgsime ką sako tokio mokslo žmonės ir darbininkų draugai apie Charles Darwin, kaip tai: Fredrich Engels, Liebknecht, August Bebel, Leopold Jacoby, Ernest Untermann ir Enrico Ferri.

Liebknecht savo „Biografiškuose Karolio Markso Atminimuose“, kalbėdamas apie patį Marksa, sako: kuomet Darwinas iš savo tyrinėjimo gavo pasekmes ir jas publikai paskelbė, per kelis mėnesius mes nekalbėjome daugiau nieko, kaip tik apie Darviną ir revoliucionizuojančią mokslisko apgalėjimo galybę.

Leopold Jacoby rašo: „Kuomi Darvino knygą „Veislių Atsiradimas“ yra atsiradimui ir evoliucijai organiškose gyvybės nuo bejauslės gamtos iki žmogui, tuomi yra Markso veikalas atsiradimui ir evoliucijai susidraugavimo tarp žmonių esybių, Valstijų ir draugijinių žmonijos formų.“

Enrico Ferri sako: Ir delto Vokietija, kuri buvo vaisingiausia dirva Darvino teorijų besivystymui yra taipgi vaisingiausia dirva išmintingai ir sistematiškai socialistų minčių propagandai. Pertai, Berlino languose soc. propagandos knyginiuose Darvino veikalai užėmė garbingą vietą, šale veikalų Karolio Markso.“

Fredrich Engels atsakymas Duchring'ui apie Darviną sekančiai kalba:

„Jisai uždavė metafiziškai gamtos supratimui didžiausį smugį, darodamas, kad visos organiškose esybės — augalai, gyvūnai ir patsai žmogus yra vaisiais milijonus metų veikiančios evoliucijos.“ Vėl Komunistų Manifesto prakalboje sako: „Mano nuomone, mums yra lemta tą padaryti istorijai, ką Darvino teorija padarė biologijai.“ Taipgi tas pats Engels, kalbėdamas prie grabo savo draugo Markso, pasakė: „Kaip Darwinas atrado išsivystimo įstatus organikoje gamtoje, taip Marksas atrado įstatus žmonių draugijos išsivystime.“

August Bebel sako: „Marksas, Darwinas ir Buckle, visi trys kiekvienas savo keliu, buvo didžiausia reikšmė moderniam draugijos išsivystimui ir tt.“

Kautsky savo veikaluose apie etiką sako: „Darvino atradimai priklauso prie didžiausių ir vaisingiausių žmogaus intelekto ir suteikimui pojėgių išvystyti naują pažinties kritiką.“

Ernest Untermann sako: „Markas atrado specifiskus draugijinio išsivystimo įstatus tarp žmonių esybių. Bet šitą atliekant, jam neprisijėjo paniekindarvino darbo pasekmės. Priešingai, jis mokėjo suvienyti Darvino pasekmes su savosioms.“

Taip tai apie Darviną kalba socialistų mokslininkai; taip tai apie Darviną kalba ir kiti mokytis žmonės.

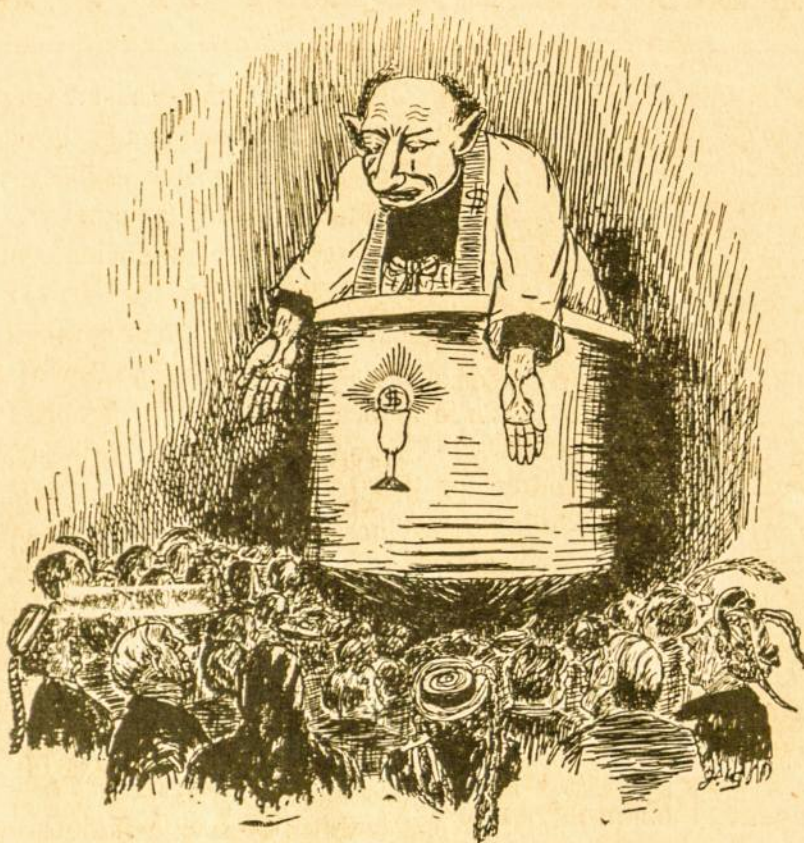
Kunigija, kaip visiems naujos galdynės mokslams, taip ir Darvino mokslui buvo priešinga, bet galiausiai neturėdama faktų atremti, turėjo savo „neklaidingą“ galvą nulenkti prieš nemirtingą Darvino filozofiją.

Darvinas mirė 19 d. Kovo, 1882 m. bet jo vardas ir nuveikti darbai, mokslo srytyje, per amžius su mumis gyvuos.

Julius Mickevičius.

(Medegū emiau iš „The Encyclopaedia Britannica“ ir Prof. Arthur M. Lewis raštų. J.M.)

KUNIGO BIMBOS PAMOKSLAS.

Vardan dievo, tėvo, sunaus ir dvasios šventos. Amen.

(Nors šį pamokslą turėjau pasakyti gavėnijoje, bet kad gavėnijoje parankiau sugraudinti moteris, tai aš ir buvau pasišventęs dėl vienos moterų, o šį, kaippo dėl visų pamokslą, pasakysiu dabar. Kun. Bimba)

EVANGELIJA.

Evangelija iš Šv. Mateušo perskyrimo šešto.

Aną metą nuvestas buvo Jezus piktos dvasios į pusčią, idant būtų gundintas velnio. O kaip keturias desimtis dienų ir keturias dešimtis nakčių išpasninkavo, išalko potam. O atėjęs prie jo gundytojas tarė: Jei esi sunus dievo, tark, idant tie akmenys stotusi duona. Bet jisai atsakydamas tarė: Parašyta yra: ne viena duona gyvas bus žmogus, bet kožnu žodžiu, kuris išeis iš burnos dievo. Ėmė tada jį velnias į šventą miestą ir pastatė jį ant viršaus bažnyčios. Ir tarė jam: Jei esi sunus dievo nusileisk žemyn! Nes parašyta yra, jog angelams savo prisakys apie tavę ir nešios tavę ant rankų, idant nesusižeistum ant akmenų kojos tavo. Tarė jam Jezus: vel parašyta yra: Negundyk viešpatį dievą tavo. Ėmė jį vėl velnias ant labai aukšto kalno ir parodė jam visas kvailystes svieto ir jų šlovę. Ir tarė jam: Viską tai atiduosiu tau, jei puolei pasikloniosi man. Tarė jam tada Jezus: Eik šalin, sėtone, nes parašyta yra: Viešpačiui dievui pasikloniosi ir jam vienam tarnausi. Amen. O dabar sukalbėkite po trejus poterius už pekloj dūšes kenčiančias.

(Čia vargoninkas, kuris yra vedęs buvusią kunigo gaspadinę, užbirbina instrumentą ir gieda. Davaikos įduria kaktas į aslą, pastato pasturgalius ir kalba poterius).

PAMOKSLAS.

Vardan dievo, tėvo, sunaus ir dvasios šventos. Amen.

Užėjo šaltas oras, mieli vaikeliai! išnyko perkunas, nes viešpats dievas neleidžia perkuno žiemos laike, kad tai slogu neapsirgtų, todėl bedieviai ir ciliškai liuosai sau veikia ir nebijo dievo koronės. Palaukite: ateis vasara ir vėl viešpačio rustybė subildės ir trenks į tuos, kas drįsta bažnyčiai pinigų neduot ir kunigus griešniais žmonėmis skaityt. Bedieviai sako, kad perkunas yra gamtos pajiega ir jog žiemos laike negali jis apsireikšti. Visogalintis sutvertojas sumaišė jų protą. Jeigu jis norėtų, jis galėtų šalčiausiam žiemos spiege paleistų karštą lietų, bet jis to nedaro, nes kartais vanduo gali pavirsti į sniegą ir tuomet bedieviai rėkautų, jog dievui nenusisėkė.

Užėjo šaltas oras ir atėjo gavėnia. Ar žinote, ką reiškia gavėnia? Yra tai sauso pasninko dienos. Popiežiai susimylėjo ant jūsų, nes žmonės pradėjo neklausyt ir nepasninkaut, ir leidžia jums nedėliomis valgyt biskį mėsos, panedėliais, utarninkais ir ketvergais pieno. Tris dienas į savaitę teturite sauso pasninko! Leista jums lepinti savo kuną. Atsiminkite, kad pirma

tik kunigams valia buvo valgyt mėsą ir kitką gavėnios laike. Paprastieji parapijonai nevalia ženyti, nevalia linksminties, nevalia kuno lėpinti. Mat, kunigai nedirba sunkaus darbo, todėl jie negali iškentėti be mėsos, kiaušinių, sviesto, pieno ir kitko. Paprastai žmonės dirba kaip arkliai, todėl jiems pasninkas nekenkia. Tik visokiems ponams, poniams, panelėms kunigai suteikdavo leidimą nepasninkaut gavėnios, o visi muzikai turėjo maitintis bulvėmis ir druska per 40 dienų ir 40 nakčių. Kada muzikas iseidavo arti po gavėnios, jie virsdavo iš vagos. Moteris alpdavo nuo silpnumo po gavėnios. Jūs tai žinote, nes patys esate gavę taip pasninkauti. Tai bent dievas matė, kad žmonės jį myli, kad jie save kankina dėl jo, to mielaširdingo dievo! O kiek apierių ateidavo dievui po tų pasninkų: puodai sviesto, smetonos, surių kruvos ir kitko! Dabar leista jums mažiau pasninkaut, todėl suėdate patys viską ir užmirštate viešpatį dievą. Neliko jam surių, smetonos ir kiaušinių. Bėdnas išganytojas, ant kryžiaus prikaltas, rodo ant jūsų pirštu ir sako: Balvone, tu pats ėdi, o man neduodi!

Pasižiūrėkit į visų senesnių parapijonų ir parapijonų blauzdas. Jos išlenkusios, lyg pusė rato. Kodel taip yra? Mat, kada jie buvo maži, tėvai vertė juos pasninkauti gavėnią, adventus ir da kitus pasninkus. Mirė jie tukstančiais nuo tų pasninkų ir ėjo tiesiai į dangų pas viešpatį dievą. Katrie užsiliko, gavo visokias ligas, išaugo su silpnom, sulinkusiam kojam, bet jie ateina ir šiandien priklaupiti prieš sutvertojį. Šventieji tėvai, kurie įvedė pasninkus, liko dievo numylėti, nes jie nusiuntė jam milijonus dar sugriešyt nespėjusių kudičių ir vaikučių. Kunigams buvo lengva valdyt dievo baimingus parapijonis ir jie neklausinėja, kodel kunigui valia nepasninkaut, o jie turi kankintis. Dabar jūs išvirtote į bakurus: jūs norite, kad ir jums būtų valia daryt viską tą, ką kunigas daro. Mat, išlepinote savo kuną ir protas pradeda veikti. Pasninkų daugiau jums reikia!

Pasutvertojas turėjo pasninkauti 40 dienų ir 40 nakčių. Kunigai yra jo įpėdiniai ir kiti sako, kad kunigams, o ne žmonėms išpuola pasninkauti. Tokie žmonės yra bedieviai. Sulig jų pasakymo išeina, kad jei Kristus mi.ė ant

kryžiaus, tai iš kožnas kunigas turi but prikaltas prie kryžiaus. Jeigu kunigas turėtų sekti Kristaus pėdomis, ne vien kunigo siandien neturėtume. Bet jūs, balvonai, turite sekti Kristaus pavyzdžius! Jis išbadavo pusčioj per tiek dienų, o jūs gaunate gavėnį silkės uodegą, bulvių, duonos ir kitko. Jeigu sutvertojui kas būtų atnešęs kokios kukulienės bei kisieliaus puodą, kada jis badavo, jis būtų jauties, jog turi atpuskus. Tas biaurybė velnias, kurį dievas išnetyčių sutvėrė, paėmė mūsų išganytoją ir nešiojo tai ant bažnyčios stogo, tai ant augšto kalno; nedavė jam nė barščių užsisrėbti ir da liepė šokti nuo stogo. Ar tai neišjuokimas sutvetojo? Visagalintis, kuris galėjo ir paties velnio nesutverti, turėjo pasiduot sėtonui, pasnikavo ir liko ant juoko pastatytas! Ką jūs apie tai, parapijonis, manote? Jūs nenorite net pasninkaut! Sutvertojas už jus mirė, buvo pirma jus pardavęs velniui, paskui atėjo nupirkti ir pats turėjo mirti. Juk tai ne monkey biznis? Vietoj gailėtis sutvetojo ir verkti visą laiką, jūs einate į bedievių susirinkimus ir linksminatės; jūs einate ir padedate cicilikams daryt tokias permainas, kurios leis žmogui da labiau išlepti. Mes jums sakome: kankinkite ir varginkite savo kuną pasninkais ir kitkuo, kad patekt į dangaus karalystę, o cicilikai sako, kad sutvarkyt reikalus taip, jog visokį išlepinimą savo kunui turetumėte. Velykinę artinasi. Ne vienas negausite išrišimo, kuris drįsite eit į cicilikų susirinkimus ir norėsite gervės ant žemės. Užduodu visą šią savaitę sausai pasninkauti. Amen.

KAS KAIP MANO APIE SAVO BIZNĮ.

Saliuninkas, — stovėdamas už baro, — ir kur tie pijokai dingo?... Jau dvi valandos, kaip stoviu už šito prakeikto baro ir nievieną raudonnosį biesas neatneša. Kad taip pasisektų parduoti bent penkioliką bačkų šiandien, tai nors galėčiau sakyti — ot, kur biznis, vaikel!...

Bučieris, — stovėdamas tarpduryj ir kasydamas savo taukuotą pakausį, sako: — jokiū budu negaliu suprasti, kaip tie žmonės gali dirbti, taip mažai valgydami?... Nusipirko svarelį mėsos, tai ir

kenčia, kaip šuo susirietęs. Kad dievas duotų jiems tokius pilvus, jog kiekvienas suėstų po pusę jaučio, tai žmogus galėtų vadintis biznieriū.

Gaspadinė, — susiėmus už ausų, bėgioja apie stalą ir šaukia: — ar jaučio pilvus turite?... Mėsa tokia brangi, o jie kad ėda, tai ėda, kaip besočiai. Jeigu taip esite ir toliaus, tai nelaikysiu po \$4.00 per savaitę. Arba pasiimsiu mažą auziukę ir nelaikysiu nie prakaikto burdingieriaus.

Graborius, — sėdėdamas prie lango ir žiūrėdamas į praeinantį senelį, mano sau: — na, ir šitas, kerėpla dar valkiojasi. Sprogtum greičiau, tai uždirbčiau kokią dešimtinę. Sakau, kad tie žmonės ir gyvena po perkunų ilgai.

Inšiurino kompanija, — išgirdus varpelio balsą, kruptele ir sušunka: — jau kitą velnias griebė!... Sakau, žmogus, tai kaip musė: nespėjai inšiurinti, žiūrėk jau ir negyvas ir mokėk posmeritinę. Pertrumpas žmogaus amžis, kad iš inšiurino galėtų daryti gerą biznį...

Akušerkas, — vaikščiodama po savo kambarį, — jeigu šitaip bus ir toliaus, tai turės svietas išnykti. Ką jūs mislinatė?... Per devynis mėnesius užgema vienas vaikas. Turėtų gimti bent kas trys mėnesiai po vieną, tai bent galėčiau sakyti, kad darau gyvenimą.

Vaikų Tėvas, — kasydamas pliką pakaušį, — ar iš peklos tie vaikai taip tankiai gema?... Rodos ir su pačia neguliu, o nespėju mokėti akušerkoms. Jau pradėdo abejoti, ar tie vaikai jam priklauso.

Francija ir Rusija.

Garbinga Francija paduoda ranką barbariškai Rusijai — vis tai karės pasekmės.

Kunigas, — pasakęs užmuštam mai-nieriui pamokslą, trina rankas iš džiaugsmo ir mano: — nors vieną pagrabą sulaukiau šią savaitę, tai Magdei bus dressė. Ah, kad taip dievas duotų, kad kur užmuštų kelis lygiai, ot paužtume tada!...

Velionio pati, — bučiuodama kunigui ranką, — Tėveli dvasiškas, jau tris vyrelius palaidojau ir visus suėdė tos mainos. Nusileiskite bent dešimtinę ant šito ketvirto. Juk žinote, kad paliko biedną su vaikeliais.

Čebatų pardavėjas, — trauko pečiais ir sako: — tik tų fabrių ir kvailumas. Daro tokius drutus šiušius, kad porą pardavęs negali sulaukti, kol nuplyšta. Šiušas neturi ilgiaus laikyti, kaip dvi savaites, ir aš ir mano kaimynas darytume biznį.

Darbininkas, — vartydamas kiarus, šiušus, — kad tie šiušai ir nelaiko. Kaip čia seniai prikau ir užmokėjau \$3.00, o ėmė ir suplyšo.

Teatralnikas, — žiuri per plyšiuką uždangos ir mano: — Permažai žmonių yra, kad iš teatro galėtų padaryti biznį. Nesuprantu, kaip tuos visus tavorus gali padirbti tokia saujaalė žmonių.

Darbininkas, — trypdamas kojoms pas fabriko vartus, mano sau: — ar iš peklos tie bedarbiai imasi, kad susirinko tokia daugybė?... Bučiau vienas, tai jau seniai turėčiau darbą, o dabar neužsimoka ir stovėti. Senas Vincas.

"Garbe Dievui!"

Bet, viešpatie, nedaleisk, kad mulkių minios suprastų, jog mes esame gauja asilų, nes tada jos perstos mus maitinusius ir prisis eiti dirbti.

AR GALI ŽMOGUS PRIVALGYTI? (KLEBONO MONOLOGAS)

(Į gaspadinę) Marce, uždaryk duris, nes aš noriu juokų svečiams papasakot. (Į svečius, kurių visas burys valgo prie įvairiais valgiais ir gėrimais apkrauto stalo.) Dabar turime gavėnią, kada eina klausimas apie žmogaus pilvo pripildymą arba laikymą tuščiu, ir kitas labai tinkantis dalykas — tai mūsų susirinkimas prie dievo dovanų. Šitie dalykai duoda man progą kalbėt apie valgi. Neįsižeiskite, svečiai, kad čia mes neturime perdaug (Krauja į torielką tiek, kad vos telpa ir kemša į burną taip, kad valgis krinta žemyn), nes aš nelaukiau svečių. Iš kitos pusės, aš nusprendžiau, kad ir neverta perdaug ko gaminti, nes žmogaus nepriversi. Nesupykite malonūs svečiai, nes jūs pas mane jaučiatės namišiais, bet iš

patyrimo aš žinau, kad žmogui nėra galo. Ar tu pradėsi pinigus krauti, ar tarnus samdyt, ar kokį kitą nelabai dirbti, rodos, taip ir varytum be galo. Tas pats yra ir su valgiu. Visi iš manęs imssite juoktis, kada aš pasakysiu, jog savo amžių da ne sykio nėsu privalgęs atsakančiai. Nemanykite, jog neturiu iš ko. Parapija didelė — ir tik riktelėk, kaip tuoj moters prineš valgių ir pinigų. Ypač gavėnios laike, kada parapijonis mažiau ar daugiau pasninkauja, dievo dovanos užtenka. Ir nežiurint į viską tą, aš da neištyriau, ar gali žmogus bent kada privalgyt.

Jūs juokus iš manęs darote ir manote, kad aš bereikalingai liežuvį suku. Nagi, ne. Štai jūs matote ant stalo didelį zuikį. Man jis gardus, gal todėl, kad mano gaspadinė jį kepė, o gal kad aš pats jį nušoviau. Aš vienas galiu suvalgyt pusę to zuikio. Tik pusę...

Pradėsiu jaustis, jog esu sotus ir daugiau nelenda, bet duokite jūs man po vištą, aš noriu pasakyt, gerą, minkštą, jauną vištą — ir aš vėl visą jos pusę suvarysiu į savo pilvą. A? Kaip tai išrodo? Sakysite, tuomet jau busiu sotus. Taip, vištos aš nenorėsiu, bet duokit jūs man saldžios smetonos, tokios, ką tu tingos parapijonkos-ukininkės kunigams atneša — ir aš išgersiu pusę galiono. Nemanykite, kad tai pripildys mano pilvą. Lai tuomet pasisuka man po ranka kokis pustuzinis šviežių žalių kiaušinių, lai pamatysiu vaisių ir visokių saldžių kepinų, kokius mano virėja kai kada padaro, aš ir vėl negaliu iškentėt neėdęs. Lai tik vienas valgis seka po kito, lai tik kožnas sekantis vis buna gardesnis — aš galėsiu valgyt naktį ir dieną ir vis nesijausiu, jog sekančio negalėčiau ragauti. Jeigu taip yra ir su kitais žmonėmis, tai yra darodymas, jog žmogus niekad negali privalgyt. Jis yra besotis. Iš to seka, kad nėra reikalo perdaug valgyt ir žmonės visai ne nukenčia, kada jie ir gana pasninkauja.

Ką aš čia svečiams pasakiau apie valgi, tą turėčiau pasakyt ir apie gėrimą. Vandens gert daug niekas negali, ale paimk tu alu, degtinę, šampaną, vyną ir kitus gardžius gėrimus — ir pamatysite, jog galo nėra. Gali apsigeriti, ant aslos valiotis, ale vis yra pilve vietos da daugiau gert. Čia jau ir slepiasi dievo galybė. Esu kalbėjęs su vienu — kitu daktaru, kurie sakosi išpiausę be ga'o daug numirelių pilvų. Jie tvirtina, kad į žmogaus pilvą tik galionas arba netoli tiek gali sutilpti. Aš tam tikiu, nes net katalikas daktaras taip sakė. Bet nenusistebėkite, kad su Pittswillo klebonu mudu syki išgėreva keturias kvortas vyno, dvi kvortas degtinės ir keturis tuzinus bonkų geriausio alaus. Į kruvą sudėjus butų apie 6 ar 7 galionai tos dievo dovanos, ir mudu supylėme į pilvą viską tą į dvi-tris valandas. Ką apie tai jūs manote? Sakote, da nestebuklas? Gerai. Kada aš buvau da paprastu kriaučium ir erzinaus su merginomis, nemanydamas į kunigus eit, viena geltonplaukė mane supykino. Nuėjau į karčiamą ir ėmiau gert. Pisisuko prie manęs kokis tai špicbukas ir mudu užsakėme visą bačką alaus, kurią per naktį išlakėme. Ką apie tai manote? Jei žmogaus pilvas turi tik vieno galiono didumą, kur galėjo tilpti visas tas alus? Čia tai jau dievo surėdymas.

Palaukite, mieli svečiai, aš šitą panaudosiu savo pamoksle, darodymui, jog žmogus turi dušią. Net ir praščiokai žino, kad kartais jie išgeria tiek alaus, jog į visą jų kuną netilptų, nors jis būtų tusčias kaip bačka, o vienok telpa. Be dievo valios tai nesidaro.

Dono Kazokas.

(Iš "Masses")

KRIKŠČIONYBE Pasirodė viešoje savo begėdiškoj nuogybėj, kada Europos karės ugnis pradėjo pleškėti ir kanuolės savo baubimais reikalavo daugiau žmogiškų aukų.

Parašė F. S.

JI GIRDĖJO.

Saulė jau gerai buvo iškrypusi iš pusiaudienio, kada Onytė atėjo į kleboniją. Klebonas jai įsakė butinai ateiti: jis duosis jai pinigų, kad jina galėtų nusipirkt sau gražius rubus ir atsakančiai pasidabinti, kad tikto užimt jo gospadinės vietą. Paskambino. Jai atidarė jaunas, gražus, augštas, juodplaukis kunigas, kurio ji dar nebuvo mačiusi. Tai buvo kamendorius Juozas. Jisai maloniai nusišypsojo ir paprašė ją į vidų. Onytė, iš pradžių, lyg ir susimaišė, betgi įėjo.

— Tamsta turbūt pas kleboną? — paklausė kamendorius.

— Taip, pas kleboną.

— Jo dabar nėra namie, — išvažiavo pas kaimynus. Gospadinė taipgi išėjo, taip kad aš tik vienas. Bet tamsta malonėkit kiek palaukt, nes klebonas žadėjo greit sugrįžti. Prašau čionai!

Kamendorius įvedė Onytę į valgomąjį kambarį, paprašė nusiimti skrybelę ir atsisėsti; paskui, sėsdamas šale jos, paklausė:

— Tamsta rodos esi klebono giminitė?

Onytė vėl susimaišė, paraudo, galop atsakė:

— Taip.

— Klebonas man gyrėsi, kad panelė žadėjai pareit pas mus už gospadinę.

— Taip, žadėjau, bet nežinau ar mokėsiu atlikti savo pareigas.

O, tai nieko, viskas bus gerai. Juk yra mergina, kuri viską dirba; tamsta tik tvarką vesi ir jai paliepdinėsi. Bet kaip tamstos vardas? — paklausė kamendorius keldamasis ir eidamas prie šėpos.

— Ona.

— Na, pana Ona, išsigersime ant pirmos pažinties.

Kamendorius atsinešė baltojo vyno bonką ir pripylė stiklelius pastumė vieną jai, o kitą pats paėmė.

— Ačiu, kunigėli, Aš negeriu.

— Na, jau ir "negeriu"! Juk šia tik taip sau, del geros pažinties. Gerkiva!

Jina nedrįso atsisakyti, paėmė stiklėlį, bet biskį nugerusi vėl pastatė ant stalo. Kamendorius išgėrė visą.

— O kodel negerį, gražioji Onytė? —

Meilingai žiurėdamas jisai padavė jai stikliuką. — Gerk, išbaigk.

Onytė išbaigė. Vynas buvo gardus. Per jos kuną perejo tarsi kokia tai karšta vilnis. Kunigas tuoj pripylė kitą. Onytė, raginama, ir tą išgėrė. Besišnekant, kunigėlis trečiu sykiu pripylė stiklelius.

— Na, brangi Onyte, išgerkiva dar šitą.

Kamendorius ir Onytė.

— O, aš pasigersiu...

— Ne, ne, mieloji, visai nepasigersi.

— Apkabinęs ją viena ranka, kita bruko jai stiklėlį.

Onytė apėmė kaž-kokia linksmybė ir jina vėl išgėrė siulomąjį vyną.

— Taip, brangioji, tamsta visai nemanyk, kad pasigersiva; juk mudu tik biskutį, del geresnio širdžių susiartinimo, — kunigas kalbėjo, apkabinęs Onytę ir spausdamas jos galvą prie savo krutinės.

— Leisk tamsta, kunigėli, mane leisk.

— Kurgi leisiu: tamsta taip graži, taip maloni, taip patraukianti, jog syki pamačius negalima neįsimylėti! — Kamendorius godžiai bučiavo Onytės plaukus, kaktą, akis veidą. Ji gynėsi, kaip galėdama, bet jos galva jau sukosi ir svaigo, nuo išgerto vyno ir nuo tų karštų žodžių ir buškių. Umai jos širdyje pradėjo kilti kokia-tai nesuprantama baimė.

Tuo tarpu suskambėjo varpelis. Kunigas paleido ją ir greit ištārė:

— Bėgk į viršutinį kambarį. Ten tamsta girdėsi kas ateis, ir jeigu tai pareina klebonas su svečiais, tai tamsta išėisi per užpakalines duris ir eik namon. Neužmiršk rytoj pavakary ateiti ir aš busiu namie!

Onytė, pagriebusi skrybelę ir pirštinaitės, pusiau apsvaigusi išbėgo į viršutinį kambarį; kamendorius gi skubiai paslėpė vyną ir stiklelius ir nuėjo atidaryt duris.

Parejo klironas, o su juo ir kaimynai: klebonas Vladas su kamendoriu Lauru. Visi suėjo į valgomąjį kambarį.

— O kur Uršule? — paklausė klebonas, nematydamas gospadinės.

— Pas motiną išėjo, — atsakė kamendorius.

— Na, tai Juozai, buk už gaspaninę. Vyno ir stiklus!

Ir pradėjo visi siurbti. Pasigirdo juokai, įvairūs linksmi išsitarimai, anekdotai. Vienas užtraukė:

— Gerkim vyno, vyno,

Iš mūsų senio...

— Na, nustokit žvengę? — senis klebonas užkirto, — Juozai, ar niekas nebuvo?

— Nebuvo, prabaštėli.

— Ko lauki, seni? — paklausė svečias klebonas.

— Mano giminaitė ketino ateiti, delto aš ir skubėjau namon.

— Ar graži mergina?

— Ar jauna?

— Ar dar nekalta mergaitė? — klausinėjo abu svečiu.

— O, graži, jauna, nepražydes pum-puras. Bet jūs nesilaizykkit — neteks jum nė vienam.

— Tai padukęs senis, užsimanė jaun-os, cha-cha-cha! Juozai, paveržk tu nuo senio!

— Jau jis paveržė Uršulę, jau ji mylistos pilna, — reik skubėt išleisti už vyro, — atsiliepė senis klebonas.

— Cha-cha-cha. Bravo! Gerai bro-lau, nesnausk!

— Juk abiejų kaltę, — sudėkite gerą kraitį ir išleiskite už kokio asilo. Juk jūsų vargoninkas nevedęs, tai ir įteikite jam, taip kaip aš savo vargoninką priglavau. Mano Marytė buvo labai graži, bet aš patėmijau permainą, todėl ir sumaniau nuo jos atsikratyti. Pradėjau jai šitaip įkalbinėti:

"Maryte, Jurgis (tai mano vargonin-ko vardas) sakosi tavę mums, dieną ir

naktį apie tavę sapnuojas. Jis prašo manę paklaust tavę, ar eitumei už jo?" — Mano Marė ir akis išplėtė iš nusistebėjimo. Nenori nė girdėti. Bet aš nesilioviau, — vistankiau apie tai kalbėjau. Galop Marytė paketino eiti už jo. — Bet, — sako, — aš jau keistai jaučiuosi, tai kaip su tuom bus?" — Aš sakau: "Apie tai tylėk, viskas bus gerai. Juk tu jį mylėsi? Tyli?"

"Bet juk aš prižadėjau tamstą mylėti; tamsta taipgi žadėjai mane iki grabo lentos mylėti, o dabar jau kitaip?!"

"Maryte, — sakau, — kurgi aš tavę dėsiu, juk vesti aš negaliu. Žinai mažyte, kad mūsų toks prakeiktas įstatymas."

"Aš žinau. Bet, kunigėli, leisk man kur-nors išvažiuot. Aš išsigydysiu ir paskui vėl sugrįžsiu." — Bet aš ėmiau aiškinti, kad žmonės tuoj ims kalbėti, jog jau "ant šiltų vandenų" išvažiavo. Tai kad to viso išvengus, — geriausiai tekėti už vargoninko. — "Aš duosiu, — sakau — porą tukstančių, ir taip visame kame pagelbėsiu..."

— Na ir ką sakysit?! Ji sutiko. Vargonininkui gi pasakiau, jog mano Marytė taip jį išimylėjo, kad ir gyvent be jo negali, ir kaip bematant apvedinau.

— Puiku! — pritarė Juozas.

— Ar davei du tukstančius? — paklausė senis klebonas.

— O kam? Nėra kvailų. Ar jai nebuvo gerai, kol pas mane buvo?! Galėjo gana pinigų prisirinkti; juk jau du metu pas mane išbuvo; jau net ir išipyko. Reikės kitą Marytę iš kur-nors parsigabenti.

Na, seni, tai kaip su tuo neprašydusių pumpuru? — vėl paklausė Lauras.

— Jau tu nesirupink, — tau, nei kitiems, neteks, tik man.

— Cha-cha-cha. Jau pavydi senis! Kad bent pamačius, kaip išrodo.

— Aš jums visai nerodysiu.

— Tai pavyduolis! Kad tu galą gautum, — tęsė Lauras. — Sudribęs senis ir vis svajoja apie jaunas, ir vis dailinasi prie jaunučių, neprašydusių pumpurų.

— Tai gremėzdas! — pridėjo Juozas.

— Taip, jums pavydu, — ašgi jums nepavydžiū: — turėkit sau Marytes, Barbytes, Uršules ir kitas, nepavydėkite nė man.

— Laikykitis meldžiamasis. Na, gerkime, seni, — priėjo svečiai, — už tavo sveikatą, kad drutas butum! Reikia mat jam pumpurų...

— Lai jums galvas neskauda dėl mano pumpuro, — atrėžė senis klebonas, išlenkdamas pilną vyno stiklą.

— Ar girdėjot, kas da pretenzija: sudribęs, nusidėvėjęs senis ir tikisi, kad jauna mergina jį mylės — Vėl prabilo plepis Lauras. — Ot tokie, kaip mudu su Juozu, jauni, druti, gamta taip ir traukia, kaip elektros įiega. O tu jau palydėjai savo jaunystę, dabar tik tu svajoji, bet pats jau nepajiegi meilės įkviepti. Na, gerkim dar už tavo sveikatą.

— O, žiurėkit, senis jau snaudžia, — tarė Juozas, patėmijęs, jog išgėrus paskutinį stiklą senio galva nusvyro ant krutinės.

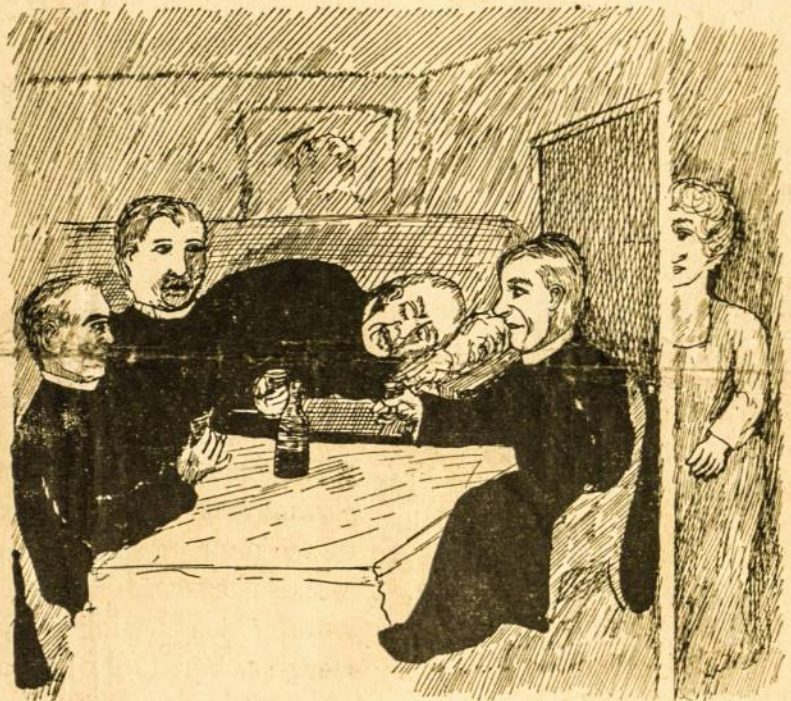
— Išsigėrė ir sudribo, kaip lepšys.

— Apie pumpurą sapnuoja, — pridūrė svečias klebonas.

— Guldym ant sofkos, — patarė Juozas ir visi trys sukibę nutempė ant nuošaliai stovinčios sofkos. — Tegul sau miega, statinė.

— Betgi ir sunkus, — patėmijo Lauras, senas griuvėsis, o vis apie jaunystę svajoja.

— Juozai, ar matei kada tą jo gražuolę? — paklausė Vladas.

Kamendorius Juozas ir svečiai: Vladas ir Lauras prie stalo, o senis-prabaščius ant sofkos guli.

— Ne, dar neteko matyt. nes kada ji ateina, tai klebonas užsidaro su ja, kad aš kaip-nors netikėtai neįečiau.

— E e, turbūt senis jau ištikrųjį prie jos meilina?! Ką tu su juom: pinigų turi, gali greit jai galvą apsukti!

— Uršulė man pasakojo, jog syki, kuomet aš nebuvau namie, klebonas parsivedė jauną gražią panelę, tai tą pačią, kurią jis rengiasi paimti į Uršulės vietą, ir visokiomis kalbomis užtrugdė ją iki vėlyvam vakarui, taip kad jinai jau negalėjo gaut karo namon važiuot ir jai prisiėjo nakvoti klebonijoje. Jis pavedė jai mano lovą, o kaip tik mergaitė nusirengusi atsigulė, tai senis

per visą naktį rupinosi prie lovos jos sveikata.

— Cha-cha-cha! Tai matai, senas vilkas, gal suvadžiojo mergaitę?

— Ne, aš nemanau, nes Uršulė tēmijo ir viską girdėjo. Jisai manė, jog Uršulė miega, bet jinai, pavydo kankinama, visai nemiegojo.

— Tai senis, — įsikišo vėl Lauras, — ir lįst jam prie kudikio!

— Neteks jam, — atsakė Juozas, — nė Uršulė jam neteko; aš apsirupinu, kad nieko panašaus nebut. Taip bus ir su tuo pumpuru, lai tik ateina. Senis lai džiaugiasi, jei dar paskui šitą laimės. Ir žinotumėte ką jisai, tada

atėjęs jos klausė! Uršulė, pasakodama man jo kalbą, juokėsi šonus susiėmus:

“Onyte, ar mylėsi mane? Ar mylėsi?”

“Mylėsiu.”

“Už ką mylėsi?”

“Kad dėdė duodi pinigų.”

— Senis liepęs save vadinti “mylimas dėdė,” idant parapijonai nesuprastų. Gudrus senis; ir man taipgi sakė, kad tai jo giminaitė — reiškia, nedrįsk prie jos lysti... Cha-cha-cha! Na, matysime! Bet, žinote, dar jis jos klausė:

“Onyte, ar tu jau mokėsi mane mylėti?”

— Mat jai dar tik šešioliktas metas. Mergaitė, taip užpulta, nežinojo ką jam atsakyti, nesuprato jo klausimo, arba nenorėjo suprast ir gėdindamasi atsakė:

“Eikit, dėdė, gulti, nes aš miego noriu.”

— Bet kur tau jis eis! Vieton eiti sau, jis klausia jos: “Onyte, ar tu niekad nemylėjai berniuko?”

“Aš nežinau, ką dėdė klausiate?”

“Hm, ar nesibučiavai su vaikiniais?”

“O, dėdė, kam tokius dalykus klausiate? Aš nesuprantu... aš nenoriu... Bijau. Aš eisiu namon... aš noriu miego...”

“Nebijok, Onyte, aš tik taip sau paklausiau, ir tu niekam nesakyk, jog aš apie tai klausiau. Ir nesigėdink, buk drąsi, aš tau duosiu pinigų, jei tu esi gera mergaitė... Suprask, Onyte, su kunigu mylėtis grieko nėra, nes aš atleisiu tau nors ir didžiausius griekus.”

Onytė gi jam atsakiusi:

“O, dėdė, negražu jums apie tai kalbėti, jūs turite pats save gerbti. Aš nemanau, kad kunigams reikia mylėt merginas.”

“Onyte, tarpe mūsų kalbant, visi kunigai myli... Tu dar jauna. Ateisi, pabusi, tuomet supras. Štai mūsų Uršulė pradėjo meiluotis su kamendoriu, ir tas kvailys jai nesmagumą padarė; dabar turės jai atlyginti. Bet lai žinosi, tai ne mano bėdos. Aš ant jos tiek pinigų išleidžiau, o ji myli kamendorių!.. Aš bijau, kad jis ir tave neįsimylėtų, bet aš jį tada pasmaugčiau! Onyte, aš tave noriu turėti vien tik dėl savęs, ne taip, kaip Uršulė — budavo, su komendorium... o su manim nenorė kalbėti...”

— Tai kvailas senis!!! — suriko abu svečiai, kuriuodu laike to pasakojimo, su panieka žiūrėjo ant kvarkiančio klebono ir nuogandžiai lingavo galvas. — Dar nežinia, ar ateis ar ne, o jis ir išsiplėpėjo viską.

— Mat, senas nenaudėlis, kaip pamatė gražią mergaitę, tai ir užmiršo viską; o gal dar buvo išsigėręs, — pridūrė Juozas.

— Dabar jeigu jinai pas jus neateitų ir prastiem žmonėm išpasakotų apie mūsų gyvenimą, koks tai skandalas išeitų!? — tarė Vladas. — Aš nemanau, kad jis toks kvailas. Dabar tai judviem klius zuikio pyragų. Gerai dar, jei pasiseks Uršulė numalšinti, o jei ne, tai abiem bus, nes jūsų parapijonai pasiutusiai kerštingi. Ar nežinot, negirdėjot, kas per istorija šioj parapijoj atsitiko pirm jūsų čia atsikraustymo?

— Girdėjom, žinom, — atsakė Juozas.

— Taigi, bukit atsargūs. Žinot, kas atsitiko su kunigu Chorvauskiu, Ražancavos parapijoj — lenkai akmenimis užmušė nelaimingą. Arba vėl kunigą Snarglevskį: užkvietė į baliuką, paspažįstamus, o grįžtant namon, užsiundė pasamdytais vaikėzais, kurie led-tik gyvą paliko: porą savačių pasirgęs ir nuėjo pas Abraomą. O visa jo kaltė buvo tame, jog jis įsimylėjo į vieną gražią merginą, kuri turėjo mylimą vaikiną ir jau buvo sutarusi greit ištekt, bet kunigas Snarglevkis, per išpažintį, atkalbino ją nuo tekėjimo: davė jai pinigų ir šiaip aukso kalnus prižadėjo... Mergina, išpradžių, nieko blogo nemanė. Mat jos kvailos, mano, jog kunigas tai aniuolas — be gyvybės, be kraujo! Jos mano, kad kunigas tai jau ne žmogus. Mano, kad pas mums širdies jausmų nėra, delto tai ir užsitiki, taip kaip Marija Gabrieliiui... Cha-cha-cha! Taip ir su tuo jūsų pumpurų. Pusgalvis senis — snarglelė šneka apie meilę ir kitokius dalykus! Nekitaip, kad girtas buvo!

— Beabejonės girtas, negirtas visgi pusnuogis nevaikšiotų akyvaizdoj mergaitės — patvirtino Juozaps.

— Ir dar sakai, Uršulė viską matė ir girdėjo?

— Taigi, matė.

— Matyt, senis visai paikas ir labai neatsargus. Mudu su Lauru prisiekinava savąją, kad niekam, o niekam nesakytų. Iraš esu užtikrintas, kad ją nors ir pjautų, ji nepasakys kas mūsų klebonijoj dedasi. Nors tiesą pasakius, mudvieju Marė labai kvaila: pasakėva, jog taip reikia, taip turi but ir viskas, ir pasakė: “Lai buna dievo valia.” Juk aš bučiau galėjęs išleisti ją kur-nors, bet kuriems paraliams bereikalo pinigų metlioti, geriau apženinau su savo taru ir viskas. O jeigu dabar ką sakytų apie pinigus, tai aš visuomet galiu išrast kokią-nors priežastį ir atstatyti jį nuo vargoninkavimo. Dabar aš jau turiu patėmijęs gražią, kaip aniuolas, merginą. Ji tankiai ateina pas mane išpažinties. Tą aš labai myliu, bet tau, Laurai, ji jau neteks, nesivilk.

— Matysme, — atsakė Lauras, — aš pirm laiko nesirengiu, gal netik man, bet ir tau neteks; gal ji myli kitą.

— O, kad taip dabar ta klebono Onytė ateitų, — pratarė Vladas, — mudu su Juozu, jam bemiegant, atkalbintuva nuo to gramazdo.

— Nelaukit, jeigu senis taip nedailiai su ja apsiėjo, tai vargiai ji ateis, nes jinai pažino senį pirmiau, negu jis ją, — filozofiškai nutęsė Lauras.

— Na, o ką tu man duosi, jeigu jinai rytoj čia bus? — išsitarė Juozas.

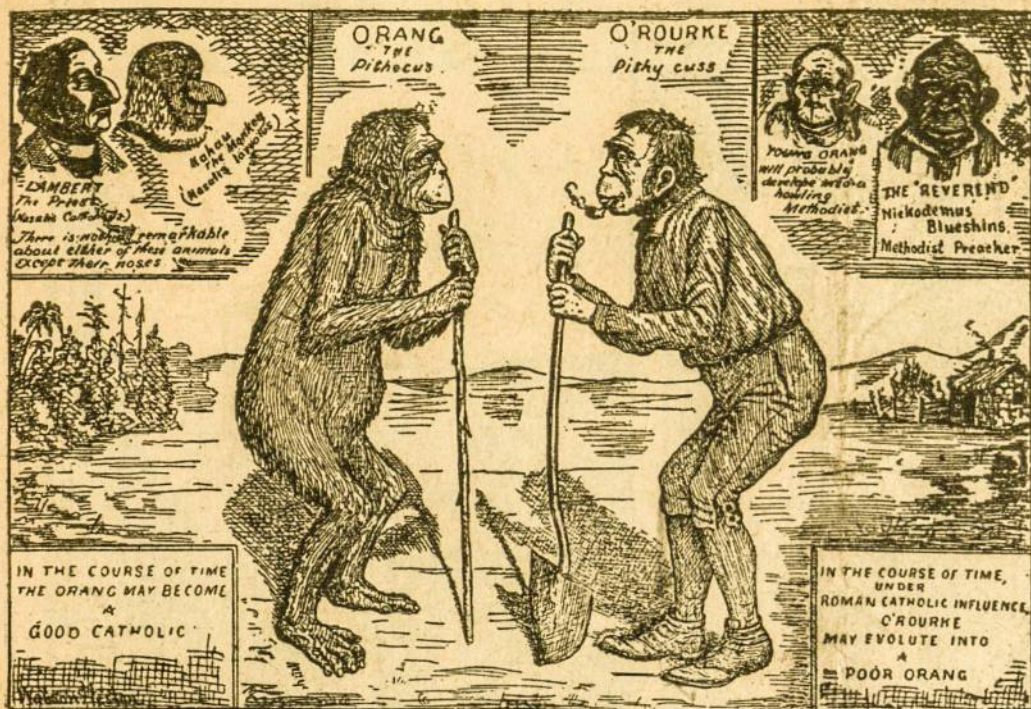
— Jei ateis, tad reiškia yra paika mergaitė. Ir kam da aš turiu tau ką duoti? — atkirto Lauras.

— Na, gerkime, baigkime tą vyną, — pratarė vėl Juozas, pripildamas stiklus. — Ei, klebone, ko nuleidai galvą? Gerk. Juodu su Lauru dabar našlaičiu, kolei vėl kokią sugriebsite, namų aprupinimui...

— Atsiminiau vieną atsitikimą, su tulu mano pažįstamu, — atsakė Vladas; bet gerkime, jau ir gerklė išdžiuvo. Dabar mes trys, senis knarkia laimingas, kad ir pumpuras ateitų ir tai nejaustų.

— O ką tokio atsiminei? — užklausė Juozas, — papasakok ir mudviem. (Pabaiga bus).

Laikui bēgant geras katalikas gali pavirsti ī bezdžionē.

Pažiūrēkit ī paveikslā. Piešējas ncri parodyt, kad tarp ilgnosio katalikū kunigo ir ilgrosēs bezdžionēs yra labai skirtumo. Piešējas sako, kad, apart nosiū, tuodu gyvunai laibai panašus. Kitam kampe gabusis piešējas parodo ga. panašumā tarp metodistū kunigo ir kitos bezdžionēs. Na, o viduje stovi tikras katalikas ir tikra bezdžionē. Ar tuodu gyvunai nepanašus? Tik arčiau pri-
is. sižiurēkite.

Jeī žmogus išsivysto iš bezdžionēs, tai nieko klogo. Tai yra progresas. Bet jei iš žmogaus pasidaro bezdžionē, tai jau truputį perdaug "juriškai". Bet niekas neužginčys, kad iš gero kataliko negali bezdžionē pasidaryti. Tik prisi-
žiurēkit ī gerus, tikrus katalikus. Ar jie nēra ī bezdžionēs panašus? Ar jie pasielgia geriau, negu bezdžionēs? Ar jų protas daugiau veikia, negu kokios nors gorilos protas? Aš esu matęs katalikus bučiuojant kunigū rankas ir skver-
nus; esu matęs juos vaikščiojant ant keturiū kojū, bažnyčioj klupojant, pote-
riaujant ir snaudžiant; esu matęs katalikus draskant laikraščius ir knygas deginant, ir esu girdējės prašant kokio ten dievo, kad jis visus raštus sudegin-
tų. Esu matęs gerus katalikus poteriaujant ir drebant užėjus perkunijai...

Kas link bezdžioniū, tai ēsu matęs tokiū, kurios moka daug geriau pasi-
elgti, negu geriausias parapijos zakristijonas. Kadangi katalikai atsilieka nuo
viso pasaulinio progreso, tai galima sakyti, kad jie gali subezdžionēti.

PAPISMAS.

Kas yra papismas? Koks prakil-
numas vainikuoja jį? Kokie doringi
darbai šviečia iš jo saltinių?

Papismas minta ir tunka iš baimės
savo pasekėjų.

Papismas yra gimdytoju tyronų.

Papismas suvaržo sanžinės ir proto
laisvę.

Papismas išplēšia iš mergaičių di-
džiausį turtą savo baisiais, nešvariais

klausymais, kuriuos atlieka kunigai klau-
syklose (spaviednyčiose).

Papismas apvagia skurdžius.

Papismas įkalina moteris ir mer-
gaites dėl paleistuviavimo kunigams ir
mininkams.

Papismas žudo kunigū nelegališkus
kudikius.

Papismas degino sau nepatinkan-
čius žmones – tukstančius jų sudegino
ir dar degintų, jeigu tik svietiška val-
džia daleistų.

Papismas kankino ir linčiavo pro-
tautojus ir mokslinčius,

Papismas vedusius žmones vadina
paleistuviais, jeigu tik ne pas jo kunigus
šliubus ima.

Papismas visus nekatalikų kudikius
vadina benkartais.

Papismas tvirtina, kad papa yra
neklaidingas.

Papismas suvadžiojimais prieta-
ringų žmoniū vilioja iš jų pinigų.

Papismas reikalauja celibato nuo
kunigū, bet užmerkia akis ir nenor ma-
tyti paleistuvysčių ir "doriško" supuvi-
mo jų tarpe.

Papismas suvilioja moteris, išgēdi-
na dukteris ir ardo ramybę namuose.

Papismas nupuldo moterų ir mer-
gaičių dorą su pagelba klausyklos (spa-
viednyčios).

Papismas liepia garbinti balvonus
ir melsties prie mirusių "šventųjų."

Papismas savo nedorybę slepia po
priedanga šventenybės.

Papismas skelbia, buk kunigai gali
atleisti nuodėmes.

Papismas sutveria dievą iš nerau-
ginto blynuko ir vyno.

Papismas girias galis padaryt van-
denį "šventū."

Papismas skelbia, buk nekrikštyti
kudikiai einą į pragarą.

Papismas girias galis didžiausį pra-
sižengėlį nusiųst į dangų, suteikiant
jam "paskutinį patepimą."

Papismas atleidinėja nuodėmes už
pinigus, pardavinėdamas indulgancijas
ir obsoliucijas.

Papismas surenka pastipusių gyvu-
lių kaulus ir pardavinėja juos kaip
"šventas" relikvijas" mulkiams—tikin-
tiems.

Papismas stengiasi užginčyt istori-
ją savo nuožmių ir kruvinų darbų.

Papismas laiko už priderystę išnai-
kint visus nepapistus, taip vadinamū
heretikus.

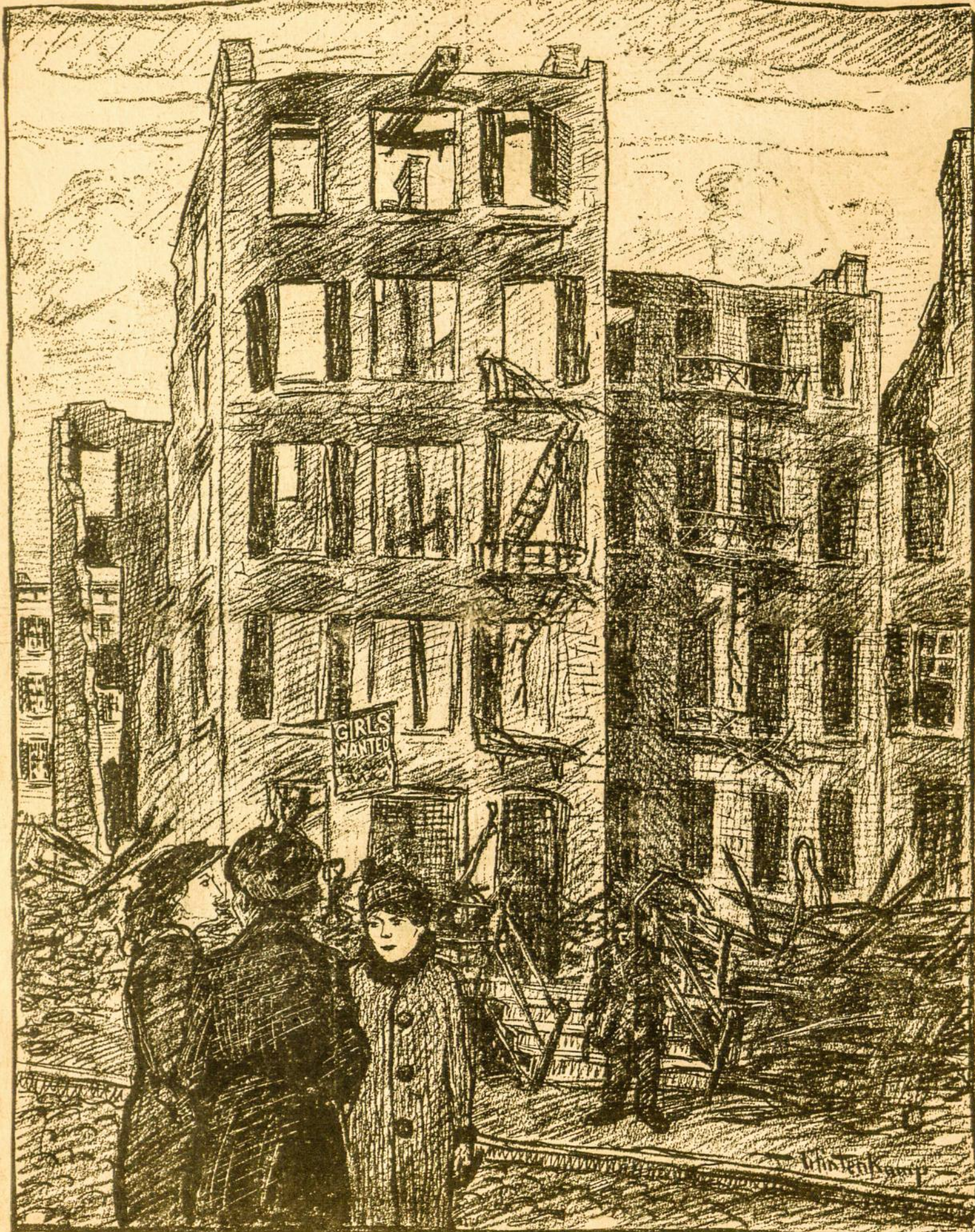
Papismas skelbia boikotą nepatin ir t
kamoms ypatoms.

Papismas yra priešų laisvos spa-
dos, laisvo žodžio ir laisvų susirinkimų.

Papismas kariauja su viskuom, ko
tik jis negali kontroliuoti.

Papismas yra tai kruviniausia, nie-
kingiausia, labiausiai dvokianti įstaiga,
kokią tik kada nors yra ištobulinęs ab-
normalis protas laukinio, prietaringo
žmogaus.

Tėvas Sebastijonas.

KĄ KRIKČIONIŠKOJI CIVILIZACIJA DUODA MERGAITEMS?

Iš "Masses"

Ilgas valandas darbo per visą amžių, surukusiose, pasmirdusiose dirbtuvėse, kuriom užsidėgus jos tankiai ten ir savo gyvastis palieka...

KORESPONDENCIJOS

ARBA

RAPORTAI PRALOTUI BIMBAI.

BINGHAMTON, N. Y.

Pabaigoj Balandžio L.D.L.D. 20-ta kuopa parkvietė kunigą Mockų, kad jis mums paaiškintų apie šventą raštą (bibliją); kad patartų kaip bedievius naikinti, kaip į dangų įeiti ir kur randasi pragaras, kad paaiškintų. Jis aiškino labai gerai, ir viskas būtų buvę allright, bet mes, besiklausydami, patėmijome, kad tas vadinamas kunigas dēvi ne kunigišką (neatbulą) kalnierių, tad mes tuoj, pirmame vakare, pradėjome kelti triukšmą, manėme suardysim prakalbas, bet nepavyko, kadangi policija mus sulaikė. Tada mes, manydami, jog policija nesupranta dalyko, pradėjome jai aiškinti, rankoms rodydami, kad jis neatbulu kalnierių aiškina tikėjimo dalykus; mes sakom, jis anarchistas ir šių prakalbų rengėjai anarchistai! Bet policija, vieton pritart mums, pavadinom mus laukiniais ir paliepė nešdintis lauk iš svetainės. Na, manome sau, kad tie policmonai neklauso mūsų, tai einame pas policijos yrišininką ir prašome, kad išvytų kunigą Mockų. Bet ir tas, vieton išpildyt mūsų prašymą — patarė rengėjams, kad mus ir į svetainę neįsileitų. — Ir tie kitus vakarus jau neleido mūsų... O viešpatie, sakom, jog mes daugiau kenčiam paniekinimų ant šios ašarų pakalnės, negu sunus dievo!

Mes buvome iš kalno nusiuntę, per ištikimas ypatas, į svetainę amunicijos, su kuria butum paskudnai subambardavę kun. Mockų, bet kaip mūsų į svetainę neįleido, tai ir visas "preparedness" (prisirengimas) nuėjo veltui.

Nelaimingi mes, ubagai dvasioje...

Sventas Džimas.

Kodel nelaimingi? Juk "Liežuvininkė" jumis užtaria — suramina ir paguodžia.

Kun. Bimba.

E. ARLINGTON, VT.

Mus romiečiai parsikvietė Kemeši,

kad pasigirti jam ką sugriešijo. Kemešis aiškino griešnikams koks didis grieškas esą svetimoteriauti. Vyrai spjaudosi, nusimine, bet už tai bobos linksmos, girdi: "jis nesakė kad svetimvyrauti yra grieškas!" Antrame pamoksle jis gyrėsi, kad katalikai pradėjo susiprasti — tuomi jis pasakė, kad jie pirma mulkei buvo, o tą patį ir mes tvirtiname jau per suvirš dešimtį metų — ir gyrė vyčius, ir juozukus, Papasakojo taipgi, kad katalikams atsibodęs socialistų ir laisvamanių veikimas, tik jei atsibodo, kam ir sakyti, juk jei katalikai jau nemulkei, jie ir Kemešiui nesakius, jei atsibodo, žino kad atsibodo,

Atsivežė jis bundulį savo "gazių" ir dalino visiems dykai. Nekuriš davatkos ir davatkinai peržiūrėjo, o neradusios paženklinta, kiek atlaidų už skaitymą bus, numetė.

Sutvėrė jis čionai kuopą šventų juozukų, ir but sutvėręs dar gyvojo ražančiaus "tercijonkus", bet bedieviškas trūkis nelaukė, tad nešdinos atgal su visomis brostvomis. **Kardietis.**

CAMBRIDGE, MASS.

Ura! Mergina Protestuoja! Ašeris "Kardo" No. 4 skundžiasi, buk Cambridžiaus merginos labai miltinasi, taip kad šokant, bučiuojanties arba ką kitą darant, nesvietiškai numiltiną drabužius.

Aš norėčiau pirma žinoti, kurie iš Cambridge vaikinių moka šokti? Bet aš tokių stebuklų nēsu mačiusi!

Bučiuoti juos? Kol Cambridge vaikinai nuo merginų kada bučkį gaus, tai jie pirma turi kerpės nuo savo dantų nusiplauti. Jai ir plauna, tai tik alučiū, nes jau pro šalį einant bravaru atsiduoda. Kada jie gerai savo burnas disinfektuos ir visas bakterijas ten išmuš, tada gali pradėti apie merginų bučkus svajoti!

Drabužiai išsimiltina? Gal but, iš Bostono prisilodavus pareinant nuvirtus kur išsipurvina.

Vargšai nusišėrė, kaip pavasario paršiukai, kulnis vos pavelka, ir dar kritikuoja merginas! Dar gerai kad nors burnas su pirėtais kiek apkrapšto, kad skylutė dėl maisto neuželia, o apie švarumą kito kuno dalių, nereik nē sapnuoti! Tankiai ausyse baravikučiai, o už kulnų želmo auga, o kojos — tai rodos nabašnikai, kvepia...

Nuėjus ant šokių, tad apstoja aplink svetaines ir žiopso nosis pakabinę, o kiti net vidury atsistoja, pasipučia, rodos "Kas čia aš!" Priegtam, vieni gumą čiulpia, kiti su pirštais nosį krapšto, tretį nagus kremta. Sarmata su tokiais vėpliais ir kalbėt netik bučiuotis.

Merginos mus švarios, padorios, gerai redos ir puikiai apsieina — su žmonėmis.

Ašeris turbūt kur nors užkabaryje išsipelenavo, o apie bučkus klajojo, ir paskui ant merginų bėdą verčia!

Moio! ja Valatkiute.

ROCHESTER, N. Y.

Jeigu kas jau sukaktuves rengia, tai mūsų tautiečiai ant to specialistai; jie beveik nieko daugiau ir neveikia, išskyrus rengimą "jubilejų." T.M.D. 52 kuopa neseniai apvaikščiojo sukaktuves 20 metų gyvavimo. Kalbėjo K. Semaška ir P. Petronis. Kadangi žmonių buvo mažai, tai kalbėtojai aple tai ir kalbėjo. Bėdą suvertė ant girtuklystės. Girdi, "čia žmonės girtuoliauja, už tai nesilanko ant tautiečių prakalbų". Na, gi tautiečiai sako, kuomet jie surengia piknikus, tai lietuviški karčiamninkai labiausia jiems simpatizuoja. O karčiamninkai aiškinasi ant to, jog todėl, kad tautiečiai jų geriausi kostumeriai. Tad dabar aišku, jog mūsų mieste tautiečiai yra didžiausi girtuokliai.

P. Petronis, kalbėdamas temoje "Lietuvių papročiai", išrišo du svarbius šių dienų klausimus, kuriuos "Dilgelės" jau du metai kaip riša ir negali išrišti. Tai yra: 1) Kodel lietuviai po apsivedimo nebesimyli? ir 2) Kodel lietuvių pačios su burdingieriais pabėga?

P. Petronis šiuodu klausimu išrišo šiaip: "Seniaus lietuviai apsivesdami keldavo dideles vestuves, ant kurių jauniosios tėvai užprašydavo dainininkes, verkėjas ir jaunoji pati verkėdavo, ot, tai

buvo vestuvės, po kurių jaunavedžių gyvenimas plaukdavo kaip piene! Gi dabar, pasigriebs bernas mergą už parankos į "kortą", per pusę adynos ir jau ženotas. Iš kurgi čia gali būti meilė?"

Ar ne mokslinčius, mus Petronis? Tuli sako, buk kun. Kasakaitis suflioravęs Petroniui kalbant, bet aš apie tai nieko nežinau.

Dainavo "Aido" choras. Buvo keletas deklamacijų. Auku surinkta \$3.38c. Žadėjo siųsti į L.Š.F.

Tautiečių Oficialis korespondentas

DORRISVILLE, ILL.

Michelsono misijos. Neseniai mus aplankė drg. Michelsonas ir gražiai nušvietė mus apniukusią padangę. Jis kalbėjo Lidforde ir Dorrisville — kaimyniškuose miestuose, kuriuodu yra po jurisdikcija vieno ir to paties lietuviško Romos bambizo. Kad užkenkus prakalboms, jis parengė Lidforde mišparus. Vienok ant prakalbų prisirinko pilnutė svetainė, o ant mišparų tik pusketvirtos bobos, Hamsburge jau mišparų nebrenge, mat, pamatė, kad jam dievas negelbsti.

Abejos prakalbos nusisekė puikiai, tik iš socialistų kuopos išmestas tulas Jocevičius norėjo neatbutinai daroditi, jog ant durnos galvos nė plaukai neauga. Tam tikslui, budamas girtas, kaip ir visada, davinėjo kalbėtoji paikus klausimus. Paskui, vyras, gyrėsi "Drauge", sukritikavęs kalbėtoji... Ir evangelistas sako: "Palaiminti yra ubagai dvasioj!" Pagal tą pasakymą, Jocevičius yra netik palaimintas, bet šventas, nes pas jį ne ubagystė, bet amžinas "bankrutas" dvasioje.

Zakristijonas.

OELWEIN, IOWA.

Kad maras užeitų ant avių ir avinų, tad mūsų mieste pasidaryt pusėtina tuštuma, kadangi tos rūšies žmogysčių pas mus labai daug. Jau tos mūsų, nepaprastos, avys ir begėdiškos be galo.

Štai vietinė S.L.A. kuopa savo susirinkime sudeda ant nuo karės nukenėjusių kelis dolerius ir išrenka delegatus, kurie pereitų po stubas, rinkdami aukas, tad tos romiškos avys, užsipylusios akis degtine, netik kad nieko nedavė, bet dar koliojosi už tai, kad kiti del

badaujančių vargsta! Ir tokie gaivalai sudaro "šventą bažnyčią."

Kandidatas į Kamendorius.

(Pasarga visiems. Mano kamendoriais gali būti tik tie, kurie užsimoka nors \$10.00 už mano šventinyčios užpelnus atpuskus, t. y. nusiperka "Kardo" šėrą. Kun. Bimba).

WATERBURY, CONN.

Mūsų Anastazijukė pradėjo visai klejoti: važinėdama jau neskelbia, kad Montvidas ir Kiaulėnas buvo socialistai (gal vėl į Bagočių įsimylėjo), bet S.L.A. nariai, ir visas Susivienijimas iš tokių susidedas. Mat, mergaitė ant senatuvės nė nebeatsimena, kad abudu, Montvidas ir Kiaulėnas, aplaikė visus patepimus, sakramentus ir kitus paibelius, nuo kurių nudundėjo tiesiai į dangų...

Nu-gi Aš.

CLEVELAND, OHIO.

Balandžio 9 d., Jurgio avinyčiojo kun. Juozas Liurba laikė iš viso savo supuvimo generališką prakeikimą. Stačias ir susirietęs ir užpakali atsukęs į Kristaus figurą, kad jau bliovė tai bliovė, tasai juodosios Romos tripėdis agentas! Iš karto, beplaukšdamas visokius paleistuvystės žodžius ant socialistų ir vietinės draugystės "Mirtos" narių, — sukandęs griežiančius dantis ir lyg išgyverusia gerkle ir seilėdamasis — bet kada tą balsą išbaigė, tai pradėjo net cypiti iš piktumo. Mat toj dienoj, 9 bal., "Mirtos" choras parengė linksmą vakarėlį, su dainomis, deklamacijomis, muzika, šokiais ir kitais įvairumais. Tas įvairus "Mirtos" vakarėlis, paškundai tą romišką kumpį pakiršino. Paskui, kaip senos dāvatkos sako, jog jis tą dieną ėmęs perdaug maišyto vyno su rusiška 95 laipsnių, kas, sako, jam ir sugadino nervus ir praskustą pakaušį... Bet kiti (senjauši jo laižaskvėrniai) sako, buk jo panašus pasiutimas atsikartoja dažnai, ypač tada, kaip... nepaprastai spardosi jam gaspadinė!... Kame teisybė, tai šventas velnias žino, betgi tą dieną, vargšas, labai, labai siuto.

S. Šilkasparnis.

MINERSVILLE, PA.

Kun. M.X. Mockus nuodugnai išaiškino kur yra pragaras, ką velniai veikia su mirusiųjų dušioms, ir dar del

didesnio aiškumo, pardavinėjo žemlapius, idant žmonės greičiau galėtų surasti peklą ir ten kepančius savo gimnaisčius — kepančius iš nepabaigtos dievo meilės ir gerumo...

Musiškis bambizas, Dumčius, persigando, neteksis biznio, girdi, kada mulkiai dažinos kas dedasi užgrabinėj kuknėj, nebtikės į ją. Todel, su pagelba savo avinų, griebėsi sustabdyti prakalbas, nes, girdi, apie pragariškus dalykus tik tai jis turįs privelegiją nuo paties Mefistofelio kalbėt ir žinias skleist.

Subruzdo visi: gaspadinės zakristijonas, dudorius; o vytės ir viščiukai, tai, kaip durnopio užėdę, šokinėjo apie svetainės langus, kad tik sugriovus prakalbas, ir bliovė versių balsais.

Sunešę pas miesto valdžią melagingus liudijimus prisiekė ir, kadangi valdžioj yra užtektinai kvailų kunigų čebatlaizių, tai ant laiko sulaukė prakalbas. Vienok viskas niekai! Keletas dienų vėliau, Mockus kalba sau, o salė net lužta nuo žmonių. Jų tarpe šimtai Dumčiaus apdumtų avelių. Bet, o vargė! Po prakalbų tie Dumčiaus dumai išgaravė, ir tuomet, ir avys ir avinai, pradėjo, šimtai jų, kaip žmonės, protauti.

Bambizams kas dien blogyn! Ažys.

CHICAGO HEIGHTS, ILL.

Vyrų čionais burys atsakančių ir gražių, bet merginu biskį kaip ir stoka. (Stoka? Bet ir tos pačios jau gal kelintas metas kaip marginos ir merginos! Kun. Bimba.) Nuėjus man sykį ant šokių, pasitaikė šokti su viena iš gražiausių mūsų mieste lelijų. Puikiai įsitaisiusi, krutinė ir nugara iškirpta žemai — viskas paryžiškai. Na, tiek to, but viskas gerai buvę, bet, bešokant, brace, ražančius tik barškų-barškų ir išsiriti iš pančecos! (Na, o kaip tada, juk turėjai surinkt ir sukišt į butą vietą!.. Ar ne? Kun. Bimba).

Viernas.

LAWRENCE, MASS.

Kunigo Bimbos organas platinasi, kaip šarančiai Egipte prieš žydų emigraciją. Tad gal nestebėtina, kad ir mūsų šv. Onos Draugystė parsikvietė už kalbėtoji Bagočių, kuris papasakojo apie skirtumą tarp sriovių ir progreso neperstojantį bėgi bei žmonijos tobulinimąsi. Labai užimanti ir patraukianti kalba. Vakaras nusisekė puikiai.

Beta.

BERRISSO, ARGENTINA.

Eidamas ant mišparų, nugirdau pasikalbėjimą dviejų draugų, sekantį:

Jonas. — Ko tu toks piktas, Juozai?

Juozas. — Dar klausia! Jau kad juos velnias su perkunais tuos cicilikus skradžiai žemės į pragaro gilumą sugrutų, tada tai tik ištiesų butų atpuskai. Pamatė kur aprištą "katalikišką" nosį, užmuštą akį ar susiutą pakaušį; išgirdo parapijoną savo pačiai kailį belupant arba vaikus spardant; praloši, žmogus, kelis desėtkus pėsų arba užsimoki policijai, tai jie išskaitliuoja ir surašo tau dar nuosekliau kaip velnias griekus ant jaučio skuros! Tikri, sakau, rakaliai!

Jonas. — Tiesa, tavorsčiau. Bet čia juk turim tik keletą, o jei butų daugiau, tada mes visai jokios laisvės neturėtume.

Juozas. — Taigi, atmeni aną syk, kad mes įsilaužėm išdaužę duris ir ten buvusius žmones vos gyvus palikome? Juk policijai tu pats padavei savo vardą, kaip koks "Žirnikis", užsimokėjome po kelis desėtkus ir viskas. Lietuviai po šiai dienai nieko nežino. But tada buvę socialistų, tad nors ir iš Berrissos neškis,

Jonas. — Bet mes vis ne mulkiai. Štai mano draugas, kurs aną syk pavogė pinigus vieno lietuvio. Gi kada policija atėjo, tada jis atsigulė lovon, biskį su britva įsipjovė ir skundėsi, kad nuo jo pinigus anie norėjo atimt. Ir, tie netik kad neteko pinigų, bet dar ir atsėdėt gavo po porą metų.

Juozas. — But buvę socialistai, tai but viską išpliauškę. Atmeni, kaip vienam aš suskaldžiau galvą su sklenyčia? Jam reikėjo dar daugiau, tada jis but žinojęs kaip reikia mergaitę prikalbinėt prie socialistiškų knygų ir laikraščių! Merginoms to reikia? Joms daug maloniau girdėt kur aš kam kiaušinius išvogiau, kaip grudus ant arielkos su žydu mainiau, kaip žydams langus daužiau, kaip vogtas žasis kepiu, kam galvą esiu sudaužęs, bet prisiklausę nuo socialistų politikos, iš manęs juokiasi. Tiesa, sudaužęs galvą gulėjau visą nak-

tį lauke, ir 50 pesų prekiavo papirkt policija, bet ką tas giliuoja prieš sudaužytą socialistą galva!

Jonas. — Tada buvome laimingi, niekas nežinojo — nė Amerikoje, nė tėvynėje. O dabar, padaryk ką, tuoj ir aprašo viską.

Juozas. — Bet kad tu vienam supjaustei švarkus ant nugaros ir išdaužei mergaitei akis, tad nieko nerašė dar?

Jonas. — Mat ir jie dar neviską sužino, kas tarp mūsų katalikų dedasi. Prakeikti bedieviai!

Juozas. — Prakeikti dar neužtenka, tai tikri bedušninkai! Aš ir Visi.

SPRING VALLEY, ILL.

Čionais, kaip ir visur, lietuvių kalinija pasidalinusi: į romiškų pagonis, "half-and-half" ir laisvamanius. Pastarųjų mažiausiai, bet nebeto kad bambizui neiškirstų šposą.

Štai pas mus fateris Antanas užtėmijo, kad pono karčiamninko, Asilausko, labai puiki, linksma ir riebi moterėlė, ir todėl gera kompanija. Ir todėl fateris Antanas pas Asilauskus nuolatiniis svečias. Asilauskui prisiėjo išsidanginti iš miesto pas kasyklas, bet Antanas ir ten kelią randa.

Štai syki, vyrui kasykloj esant, fateris Antanas nuo 10 iš ryto pas Asilauskiene. Tą patėmijo tulas žmogus, kurs ir sumanė iškirsti šposą. Jis nueina pas Asilauskienės kaimynus, kur buta svečių, ir sušunka: "Bezbažninkai, jūs pijokaujat, o neinat nė pažiūrėt, kad Asilauskas miršta! Kunigas jau nuo ryto (tada buvo apie 2 po pietų) ten ir mėgina išganyt jo dušėlę." Žmonės sukilo bėgt. Nueina, durys uždarytos. Mušas, baladojas ir ką pamato: Duris atidaro susivėlusi Asilauskienė, o šventas Antanas, raudonas, kaip lobsteris išvirtas, vaikščioja ir skaito breviorėlį.

Iškirsti žmonai tokį šposą, ir kompromituoti duchauną asabą — tai tik jau bedievio, šliuptarnio darbas!

Nendrynas.

CAMBRIDGE, MASS.

Ir pas mus prasidėjo misijos. Jas laiko Bagočius. Pagonis romiško stiliaus nors čiauda, bet klausosi ir juokiasi iš kvailybių, kurias jie laikė už tikėjimą. Bagočius turėjo jau keletą paskaitų iš tikybės sryties ir visos puikiai nusisekė.

Geg. 6 buvo Bagočiaus prakalba apie ko-operacijas ir jų naudą. "Ant ko-operacijos, bendradarbystės žmonių rymo visas pasaulio progresas ir civilizacija," sakė jis ir kvietė, nebepasekmių, remti vietinę ko-operativę vartotojų draugiją.

Mūsų "kaznodziejui" pasiutimas jau perejo ir parapijonų nebeapdovanoja kelintas mėnesis mėlynais antakiais. Net iškada. Kuomet siusdavo, kvailavodavo, tai ne vienai ir sveiką mintį į galvą įvarydavo,

Mūsų didvyris, su kiaušiniiais (kuris buvo atsinešęs del kalbėtojaus, bet susigrudus publikai, sutraiškė ir žmogui kelines ir švarką sugadino) taipgi jau susirinkimuose ramus. Nežinia kodel, ar kad Delionis asilu išvadino, ar kad bambizas jam antausius išdaužė, o gal protą pradėję gauti? Nepamušikas.

NASHUA, N. H.

Vietinė L.S.S. kuopelė surengė prakalbas, 14 geg., kalbėjo Bagočius. Žmonių buvo į 500. Surinko į L.S.F. aukų lygiai \$60. Puiki tai auka nuo vargšų, kurie vos mėnesis anksčiau per 6 mėnesius straikavo.

Bagočiaus kalba buvo labai nuosekli, žodžių gera; neužgavo nė vienos sriovės, sako: "Mes trokštame matyt pasaulį geresniu ir žmoniją laimingesnę ateity, tik nesutinkame tarp savęs ant budų to atsiekimui ir ant klausimo, kas yra pasauly ir žmonijai reikalingiausia."

Žmonės per dvi valandas klausęs išsižioję. Mat Bagočius yra visų mylimas už jo storonę laike straiko. Viena bobelė, kurios sunus į kunigus eina, umai pakilo svetainėje ir suriko: "Tu prakeiktasis, kaip pradėjai kalbėt, aš ir užmiršau, kad mano virami kopustai ant pečiaus paliko! Jau dabar bus pridegė!" Tai pasakius, leidosi bėgti. Bėgant, nežinau, ar žiurastas ar andarokas jai nusmuko... Oh! publikai buvo juoko iki kaklui.

Prie kuopos prisirašė keli nauji draugai. Anufas.

SO, OMAHA, NEB.

Moterų skundas kun. Bimbai.

Mūsų moteris nutarė pasiųsti šioji pranešimą — skundą kun. Bimbai: "Mes, Švenčiausios Pankos Moterų Rožancavos Dr-ja, jau senei kaip gyvuojame ir didelius darbus veikame: einame išpažinties, stacijas ant pilvų slankiojame, duodome ant mišių, prašome nuo Dievo visokių losku, bet varge, mūsų kun. J. Jonaitis, kurs arčiausei prie Dievo stovi, nepraneša mums, ar jis gauna kokį telegramą iš daugaus ar ne. Jis tik praneša, kad Dievas reikalauja dolerio-antro ant savo garbės, ant čyščiaus, tai vėl ant peklos, na, duodame kitą ir penkinę, bet atsakymų mums Jonaitis jokių nepristato. Net tas iš mūsų, kurias ant čyščiaus ir pragaro davėm, nežinojome, ar jis paliosavo mūsų gimines ir mylimuosius iš tos ugnies, ar ne. O gal pinigų sau pasilaikė? Bet mes nugastaujame, kad jis dangaus migdolus bepasakodamas, užmiršta Dievui atskaitas išduoti. nes štai Dievas pakoroja mumis ir susitveria pačiame mūsų tarpe laisvą Moterų Šviesos Drstę. Kad jis but atidavęs Dievui visus pinigus, kuriuos mes sukrovėm jam, Dievas taip nebut mus pakorojęs.

Susidėjusios su Antanukais, mes norėjome parsitraukti da ir kitą kunigelį, Cibulį iš Sioux City, nes šventą tiesą pasakius, atsibodo mums griekus pasakot tam pačiam, bet ir tą Dievulis kur ten prie česnakų užlaikė. O "Šviesiosios" tuom tarpu dauginas, tarpsta ir net knyginą užsidėjo. Net ne kurios mūsų buvusios draugės eina pas jas. Todėl dėl didesnės Dievo garbės mes paskyrėm Rezienę ir Jablienę oficiališkoms liežuvninkėms, kad jos mums padedant, plustų ir keiktų kol tik jiems nenusistojantis alus pavėlys, visas tas moteris, kurios atsisako Jonačiui į skverną bučiuot ir į jo neplautą ausį savo visus griekelius papasakoti.

Visos Sesių Rožancavos.

NORWOOD, MASS.

Vyčiai "dailininkai." Mūsų vyčiai pradėjo interesuotis daile, ir dabar užsiims perstatymu eilės dramų, atvaizdinančių įvairios rūšies "mufinimąsi" (kraustimąsi). Jau perstatyta: "Kaip "Laisvė" mufinosi į Brooklyną." Dabar yra ant programos šie veikalai: 1) "Kaip katalikiški lašiniai mufinasi su

pagelba Kanapinsko", 2) "Kaip Kemešis iš Vabalninkų mufinosi į Chicagą", 3) "Kaip Mocochoas mufinosi į dangų", 4) "Kaip dievas mufinosi nuo žemės, palikdamas ją velnio malonei", 5) "Kaip mufinasi oras tuščioj vyčių smegenyčioj (vietoj, kur turėtų but smegenų)". Tolesnis programą bus paskelbtas vėliau. Tam "šventam dailės" darbui jie tikiasi gauti palaimas nuo visų herubinių, serafinų ir skripkų, Gabrielių, Fabijonų. Sebastijonų (tik ne musiškio Tėvo Sebastijono! Kun. Bimba.) ir Daugių.

Štaps-Kapitonas.

SO. BOSTON, MASS.

Užkliuvau po bažnyčia į kunigų prakalbas, ot ir pasitaikė dalyvauti cirke!

Žilniskas "bosavo,"

Užėjo kalbėt "garsus kalbėtojas" — kas toks nežinau. Jaunas vyrukas — turbūt viens iš "Darbin." redaktorių, ir prabilo: "Žinau, nežinau; sakysiu, nesakysiu; žinau, nežinau: sakysiu, nesakysiu!" — ir taip apie tuziną sykių vaikščiodamas ant pagrindų kartojo. Kasžin-kas suriko iš publikos: "Nu, nesakyk, eik sau po velnių!" Susisarmatino — ir garsaus kalbėtojo nėra!

Kits buvo Worcesterio Jakaitis: jis girės, kaip jis su koku ten bedieviu nenorėjęs prakalbų sykiu sakyti. Nesakė vardo, bet kas ten patemijo: "tai Bagočius"! Numirksė, nusuko, pakalbėjo dar nežinę apie ką, ir — pasitraukė.

Sekantį akta užpildė Lawrence Ramanauskienė. Jos vienintelė prakalba: "Socijalistai — raudonkakliai, raudonkakliai — socijalistai, socijalistai — raudonkakliai, raudonkakliai — socijalistai!" — ir viskas.

Ir taip pasibaigė slaunios nobažentvės. Toks cirkus vertas rubliaus!

Juozas Stalmokas.

STEGER, ILL.

Gyvendamas atmosferoj a. a. "Kataliko" ir balutiškos "Lietuvos" ir draugaudamas su jų štabais, kun. Kenčiuonu, dr. Genčiuonu ir tautiškų dantų mučelninku taip atbukau, jog leidaus į Steger tikėdams rast protaujančių žmonių.

Bet ir čia tas pats velnias. kur nepasisuksi, ten dangaus agentai ir dušių kupčiai savo gešeftą škleidžia ir minias mulkina. Pastiprinimui savo dvasios

jie turi net po kelias miniškas — nebe to, kad tarp savęs už gražesnes, galgonai, nesusipeštų.

Gaspadinės čionais turi neblogą pasisekimą. Mat, pas romiškąs pagonkas yra priimtas budas, už \$19.75c. ant mėnesio laikyt vyrus ant pilno burdo... Vyrai džiaugiasi, kud jų bobelka laikydama kokius 6 vyrus suvirš šimtinę ant mėnesio uždirba.

Romiskos pagonkos, mergelės, čion taipgi gana kytros: vaikščioja apie tavorinius trukius ir vaktuoja, ar nenušoks koks žydukas ar italijonukas. Net nigerukai turi progą lietuvaites savo gabumais palinksmint.

Pas katalikus eina gandas, kad mūsų "daktarologas" Maliauckas neužilgo liks "Kardo" redaktorium... Jau net nežinojome ką sakyti!

Viernas.

Nesibijokit, aš tokiems sutvėrimams neleisiu savo organą "Beschmutzigen."

Kun. Bimba.

LAWRENCE, MASS.

Turbūt sudna diena artinasi! Taip, kadangi Motinos Dievo Aušros Vartų Draugystė surengė pakalbas, 14 geg., kalbėjo Bagočius! Mat pas mus yra straikas prieš vietinį bambizuką, kurs net po tuziną policijantų parsikviečia privaktavimui, idant mišias bambizuojant klaida neįsisiskverbtų.

Ant prakalbų buvo apie 450 ir visi labai gražiai užsilaikė — prakalbą gaudyti-gaudė. Prakalba buvo labai graži, pamokinanti ir išpudinga. Apart daug ko gero, sakė: "Dirbkime, broliai ir seseris, kad ateinanti genkartė atrastų mūsų žemelę be diglių ir purvų, be ašaru ir retežių!" Bobelės, kurios Bagočius dar nebuvo girdėjęsios, nes ant socialistų rengiamų prakalbų bijodavo ateit, languodamos galvas sako: "Ot, dievuliau, jis jau ne kunigėlio vertas, bet vyskupo!"

Savaitė anksčiau, kalbėjo Michelsonas Lietuvo Sunų Draugystei. Kada jis savo kalboj prisiminė apie žmonių nevienodumą, butent nevisus ir gamta vienaip apdovanojo — vieni apžėlę, kiti pliki. Tad mūsų plikis Džimas supyko ir apleido svetainę. Mat "tautiškas" protas!

Abelnai, prakalbos buvo puikios.

Apžėlęs Felixas.

PITTSBURG, PA.

Čionais dumai, rodos, ir žmonių protus aptemdo. Baisytė kiek čia kunigų aklų vergų! Nekurios gospadinės išvaro nuo ruimo vyrus, jei tik jie užsirašo "Kardą". O tie žmonėliai, aklietė katalikai, paprastai yra girtuokliai ir razbaininkai, ir taip kaip lauže, ir paprastai apsiseilėję, nususe... Jie švario ir smarkaus žmogaus bijosi, kaip kokie laukiniai tvėrimėliai.

Sykį įėjau pas tulą Brazinskiene, art 19 ir Merrinan gatvių. Vyras tuoj butelį džinės, patvėręs už apykaklės išsitempia ir sako. "Dabar tai pasimylėsim!" Atsakiau, "neg, r. u." ir pradėjau kalbinti, idant užsirašytų laikraštį, jis sutiko tik pinigai pas gospadinę. Laukiam kol ji ateis. Na-gi ateina, ch!.. tikras kacopas: akis išverstos, kaip bulio; išplepusi... Brrr... Paprašė vyras pinigų. "Man nereik tų prakeiktų raštų, užtenka kad maldaknygę turime!" atšovė ji. Jai pritarė ir kita katalikė, jos kaiminka. Ir nedavė vyrui pinigų, o priegtam, kad paleido savo "katalikišką" burną, kad net mano juodi čeverykai iš gėdos paraudo...

Apšvietos Platintojas.

GARDNER, MASS.

Pas mus Bagocius atlaikė savo misijas, net keturis vakarus, tēmos: "Tikėjimų Pamatai", "Velnius ir Jo Zbitkai", "Sutverimas Pasaulio iš Nieko" ir "Pardavimas Pasaulio Ponui Šetonui." Žmonių kas vakarą suėjo suvirš po 100 ir ašsimokėjo po 10c. Nusisekė labai puikiai; geriausi katalikai beveik "krempus" į pilvą gava besijuokdami iš savo tikybos ir dievų. Einant iš svetainės, kur tamsesnėj gatvėj ir matai, kaip katalikai iš užančio išsitraukia rožančių ir škaplėrius, suvinioja ir sviežia į patvorį, tankiai blogaslovindami ne labai gražiais žodžiais, ir prisipažindami, kokie jie tad mulkei buvo, kad taip ilgai dvė savę kunigams valkioti.

Buvo pas mus ir faderis Kemešis. Šeip gana džentelmonas nors nesąmonių papasakojo aibes. Socijalistai išaukė ji debatuosna. Prieš Kemešį state vietinį High School studentą (ir mėsinišką — kriautuvninką) Klingą. Nors iš syk ir sutiko, bet paskui atsisakė.

Kas-žin kodėl mūsų kunigai tokie "kytri" bažnyčioj, arba tarp savo avinų, bet su apšviestais, žmonėmis, tad bijosi ir susitikti. Fabijoška.

BROOKLYN, N. Y.

Varkšas, L. Grikštukas, pereitus metus atkando dantį be grauždamas "Laisvę" ir taip nusigyveno, kad ir pats turėjo bėgti. Dabar vėl mano graušti. Tam tikslui buvo parskvietęs iš Baltimorės visą štabą aidabliukų, kad "Laisvę" pabombarduoti. Pasiėmė Plaza Hall ir manė, kad "Laisvei" "good night". Bet... žmonių atėjo apie 20 ypatų. Horgija... Keikt, o nēr prieš ką. Supykę, nors apskelbė, kad vasara vėl eis prie "Laisvės" durų kaka-ročių daužyt.

Taip ir užsibaigė Grikštuko sorkės.

O ką jūs manot su senberniais?

Kuomet perskaitė "Šakėj" apie jų mylimas proškeles, tai vos neplyšo iš piktumo. Kam, girdi, išdavei per laikraštį jų paslaptį.

Well, o kas atsitiko su "Aidu"? Nesmagu, bet pasakysiu. Jūs žinot tuos vokietukus — tai pašelę žmonės. Pasikvietė "Aidą", bet nedavė dainuot, tik liepė pasiklausyti, kaip jie dainuoja. Mat, vokietukai dideli patrijotai, tai bijojo, kad svetimos melodijos jiems skonio nesugadintų.

Bet aš pasakysiu, jog čia vokietukai klaidą turėjo, nes ir "Aidas" dainuoja vokiškas melodijas, tik lietuviškais žodžiais. Šakar-Makar

Abrahomas bando savo brolių išgelbėti.

Pažiūrėkit į paveikslą. Tai šventasis Abrahomas savo bernus į karę veda, o dievas laimina. Ir kiek karių tasai dievas padarė? Kiek žmonių išžudė visi biblijos karžygiai? Kiek jie žmonių sumulkino? Kiek šeimynų suardė? Kiek merginų sugėdino? Ir vis "del dievo garbės!" Vėliaus papiežiai kiek nekaltų nužudė bauriose kryžių karėse? O ką "šventoji inkvizicija" padarė? Aš abejoju, ar Chicagoj rastusi toks bomas, kuris apsiimtų užgirti visas niekšybes, kurias pasakiškasis dievas savo biblijoj išplatino...

Da ir šiandien turčiai surengia kares, o kunigai laimina kareivius, kad tik daugiau žmonių išžudžius, daugiau nekaltų kraujo praliejus. Kas ką nor gali sakyti, bet ne viena religija neišžudė tiek žmonių, kaip krikščionybė. Aš neginu jokią religiją, bet krikščionybės nekenčiu labiausia, nes ji yra aršiausia įvairių žudynių skelbime. Krikščionybė nuo pat pradžios vartojo prievartą, bet, ant laimės, jau spėkų neturi, jau mokslas jos kvailybes baigia išblaškyti.

Anuot Blatchford'o, jokia tauta negali skaitytis civilizuota patolei, pakolei krikščionybę neprašalina.

CICERO, ILL.

Pas mus yra socialistų choras, bet jame dalivauja nesocialistų, ypač merginų. Šios-gi tankiai kokį "Džekį" po pažasčia pasibraukusios ir traukia ant "špaceriaus", o repeticijose dainorių nėra. Gavėnioj vargšės visai nedainavo. Nežinia nė ką daryti.

Teisingas.

Kaip bėda taip bėda! Aš pasakyčiau ką daryti, jei tik klausysite: pirmiausei sutverkite "Kardininkų" kuopą ir skleiskit apšvietą, kad toms mer-

gelėms durnystes ir prietarus iš galvų išvartyti. Paskui apsiveikit su merginoms, kurios nesibijo jūsų chore dalivauti, ir neleiskite kokiems "Džekiams" jas tampyti. Trečias — pats atsiras.

Kun. Bimba.

NORWOOD, MASS.

Mūsų pagonis pasistatė sau bažnyčią prie pat mūsų Tautiško Namo, ir kaip tik socialistai ar laisvamaniai ką veikia, tad kunigas pats, jo gospadinė arba zakristijonas—ir tempia skam-

balą. Lermas, kad jį bent perkunai su tokia muzika! Ir norėk tu žmogus gyventi, kaip žmogus, bezdžionių draujoj.

Alfa.

PITTSTON, PA.

Atitaisymas.

Vienas kantoras iš Pittston, Pa., parašė mums jutrininę giesmę, po vardu "Pittstono Kriaučius", kuri tilpo "Kardo" No. 4.

Pas mus atsiliepė kriaučius iš Pittstono ir sako, kad jis jokiam ten prietamame prasižengime nekaltas.

Gi mes nežinome, apie kokį "Kriaučių" mūsų kantoras giedojo, bet žemai atsiprašome visų nekaltų kriaučių, kad mes apie juos nenorėjome giedoti, tik apie kaltus. Jei kaltininkų nėra, tad reiškia giesmė yra ne faktų apdainavimas, bet fikcija.

Čolem! Kun. Bimbos

Kongregacijos Sekretorius.

LAWRENCE, MASS.

Su šventomis velykomis mūsų romiški pagonis turėjo dubeltavą linksmybę: netik kad Kristus prisikėlė, bet bažnyčios maršalka pakaušius aptaisė už skupumą kas link dešimtukų. Mat mūsų bezdžionės procese vistimosi į žmones prekiauoja! Čia mat ne Lietuva, kur ukininkės ir jų dukros kiaušinių krepšius Džievuliui ant garbės atvelka. Bet, priežodis sako: "durnių ir bažnyčioj muša." Kad nebut durni, nelįstų ten kur pilti gauna. Manau, kad pas kun. Bimbą geresnė tvarka. (Šiur! Kun. Bimba).

Zakristijonas.

Atbusk, Darbininke!

Darbininke! Atbusk iš letargos miego ir mesk siaubunus nuo savęs! Suprask, kad jie yra priežastim tavo vargingo gyvenimo!

Tikietas į Dangu.

LOCA IN CAELUM ET DONA DOMUM
LECTOR "KARDAS".

Rex caelestis:

JAHOVA ET FILIUS

Serviens portae caelestae: PETRUM

ANNO DOMINI MCMXVI

PASARGA: Su šiuo tikėtu į dangų bus įleidžiami tik "Kardo" skaitytojai. Todel, katrie po mirčiai norit dievo vėdą paregėti, tuoj užsirašykite "Kardą". Tapęs "Kardo" skaitytoju, tapsi ir dangaus gyventoju. Už vieną dolerį į metus, dangus užtikrintas "šiur".

Šventas Petras.

WORCESTERIO LIETUVIŲ NAUJIENOS.

T.M.D. 50-ta kp. nutarė reikalauti T.M.D. referendumo ir permainymo organo, butent: vietoj "Vienybės Lietuvinkų", paimti "Tėvynę". Taipgi 50 kuopa mano, kad dabartinis T.M.D. organo redaktorius, p. Širvydas, nėra tinkamas, todėl manoma pakeisti, paimti Račkauską arba Rimką.

Atstovai T.M.D. seimą išrinkta P. A. Dėdynas.

Gražiai gyvuoja L.S.S. 40-tos kp. Choras. Nors pastaruoju laiku lyg ir buvo aptylęs, iš priežasties susirgimo Choro mokytojaus, p. St. Turskio, bet dabar mokytojui pasveikus, Choro dainos vėl skamba. Repeticijos atsibuna Nedėlios ir Ketvergo vakarais, 7:30 val. Abelnai, nors da tik keli mėnesiai kaip susitvėręs, vienok, ačiū p. Turskio praktiškam ir sugabiam vadovavimui, jau

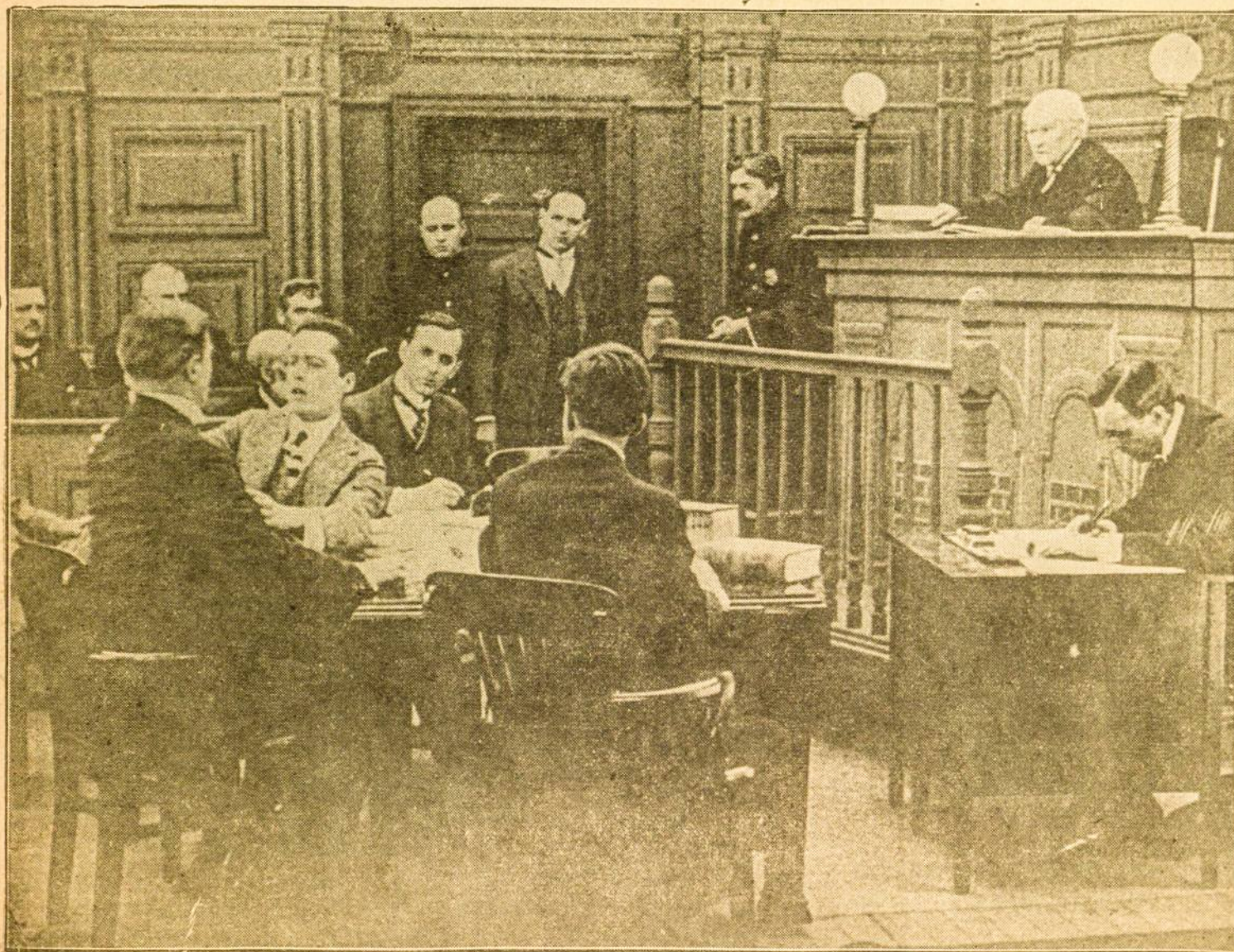
dainuoja puikiai. Choras skaitlingas, apie 70 ypatų. Patartina Worcesterio jaunimui, kurie tik turi pašaukimą-norą dainuoti, prisidėti prie minimo Choro.

S.L.A. kp. paaukavo prieglaudos namui 5 dol. ir nariai sumetė 5 dol. Begyje 5 mėnesių, prie S.L.A. prisirašė 50 naujų narių. Auga gana puikiai!

Aimanuotojas.

Milžiniškas Teatras "Du Broliu."

Keturių veiksmų, penkių atidengimų drama, iš lietuvių gyvenimo Amerikoje. Sutaisė J. J. Zolp. Bus suloštas **Panėdėlio vakare, 29 Gegužės (prieš Memorial Day) ir Serėdos vakare, 31 Gegužės, 1916.** Finų Svtainė, 72 Mulberry St., Worcester, Mass. Lošimas prasidės abu vakaru kaip 8:15. Rengia L.Š.F. Komitetas.

Yra tai puikiausias veikalas lietuvių kalboje. Jį lošiant, žmonės ir juokiasi ir verkia. Lošime šito milžiniško veikalo dalyvauja apie 40 aktorių. Worcesterį jį loš parinkti gabiausi aktoriai, kurių tarpe bus visiems žinomas F. J. Bagočius, iš Bostono. Patartina kiekvienam, kas tik bus gyvas, ateiti pažiūrėti to taip gražaus ir pamokinančio veikalo, o podraug sušėpsite savo brolius ir seseris, badą kentančius Lietuvoje. Tarpe aktų bus dainos. Inžangos tikietai: 25c., 50c. ir \$1.00.

Gegužės 13, atsibuvo W. L. Beno koncertas. Programą dalyvavo: W. L. Benas po vadovystę p. J. Našukaičio, Bostono Benas, J. Dirvelis-smuiko solo, J. Našukaitis kornieto solo, M. Raipiu-tė dainavo ir p. Baniulis kalbėjo. Visi savo užduotis atliko gana gerai, apart Baniulio, kurio kalba buvo tikrai nuobodi, nors ir trumpai kalbėjo. Vietoj pasakyti ko nors gero apie Beną, tai jis savo silpnais išvedimais išjuokė. Girdi, "man net liudna darosi, kad čia jūsų susirinkusių tiek daug daugiau negu muzikantų. Juk tik vienas doleris kaštuoja įsirašyti į Beną." Tad, pagal p. Baniulio išvedimą, reiškia, kad koncertas daug but gražesnis, jeigu jame būtų daugiau muzikantų negu publikos. Taipgi, pagal jo išvedimo, benistai būtų verti tik vieno dolerio — bile muzikas, turėdamas dolerį, galėtų but muzikantu. Žodžiu sakant, jis savo kalboj jokį gerą išvedimą nepadarė.

Publikos buvo atsilankę virš 500. Aukų nuo karės nukentėjusiems surinkta virš 30 dol. (Aukas pridavė L.Š.F.) Abelnai, koncertas nusisekė — atsilankiusieji užganėdinti ir Benas turės pelno. **Sandarietis.**

Gegužės 12, persiskyrė su šiuo pasauliu Vincas Pauliukonis. Velionis prigulėjo prie L.S.S. 40-tos kp., Lietuvių Ukėsų Kliubo, Šv. Kazimiero D-tės ir Žuvininkų D-tės.

Velionis dar buvo vaikas, 35 m. amžiaus. Turėjo du brolius: Petrą ir Kazimierą Amerikoje (Worcester), o tėvus ir seserį Lietuvoje.

Velionis buvo labai ramaus budo ir gyvenimą vedė pavyzdingą ir buvo mylimas žmonių. Jo grabą apkrovė gražiais vainikais broliai ir minėtos draugystės. Lydėtojų į kapines susirinko apie 100 ypatų. Ant kapo Drg. J. Mickevičius pasakė trumpą prakalbą, perbėgdamas jo trumpą, bet gražiai vestą gyvenimą.

Dar verta paminėti, kad prieš Vinco mirtį buvo atsinešęs su "paskutiniaisiais sakramentais" kunigužis, bet Vincas pasakė: "Eik laukan su savo dievais; aš į burtus netikėjau budamas sveikas, tad nereik man jų ir dabar."

Lai buna tau, Vincai, lengva šio krašto žemelė. Tu buvai vienas iš kovotojų už pagerinimą rytojaus dieną!

Velionio Draugas.

Drg. Bagočius per šį žiemos sezoną gana daug pas mus pasidarbavo — atlaikė 5 prakalbas ir 6 prelekcijas.

Publika lankėsi labai skaitlingai, kaip ant prakalbų, taip ir ant paskaitų.

Prakalbas rengė L.S.S. 40 kp. ir L.Š.F., o prelekcijas Progreso Draugija.

Jonas Burokas.

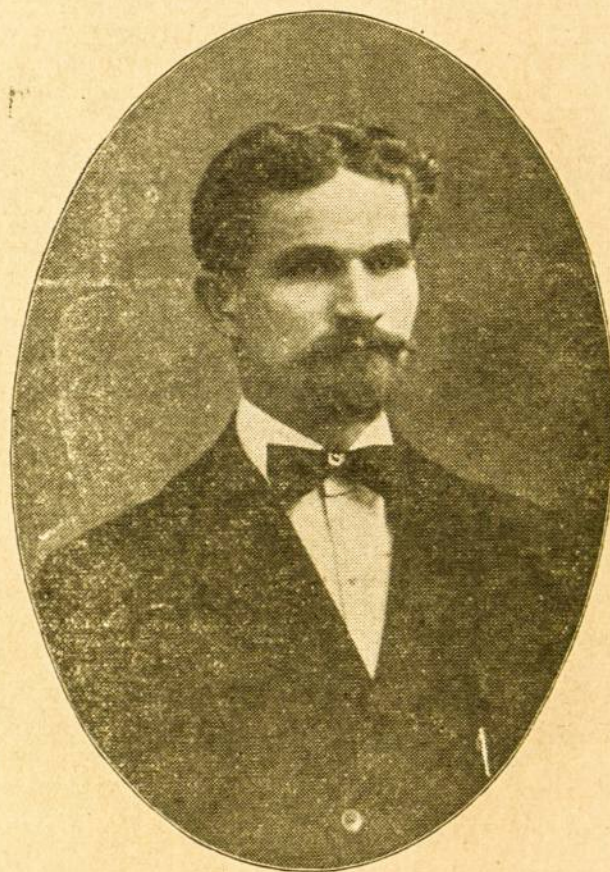
Jonas Burokas yra senas visuomenės veikėjas; daug yra veikęs L.S.S.-goj, sąkydamas prakalbas ir organizuodamas kuopas Naujojoje Anglijoje.

P-nas J. Burokas dabar yra apsigyvenęs Worcester, turi Real Estate biznį ir Notory Public tiesas. Kaip teisingas žmogus tame biznyje, Mokėjo išsidirbti sau gerą vardą pas šio miesto gyventojus.

Worcesterį dabartiniu laiku gyvuoja 28 lietuvių organizacijos; įvairios draugystės bei kuopos, su apie su 3200 narių.

Worcesterio lietuviai, vidutiniškai apskaitliuojant, prageria metų laiku apie \$91,000. Visokiom bylom, advakatai ir t. p. išmokama apie \$10,000. Graži suma, ar ne? Bet į keno kišenių?

Per 1915 metus Worcesteris paaukavo Lietuvos šelpimui apie \$5090, tai tik 20% nuo pragėrimo. Puiki meilė Lietuvos!... **Aimanuotojas.**

T. S. Rubikas.

T.S. Rubikas yra vienas iš seniausių veikėjų Worcesterio pirmieviškų draugijų tarpe. Daug veikęs 40-toj kuopoje L.S.S. ir buvęs jos pirmu tverėju.

Prisidėjęs darbu prie atgaivinimo T.M.D. kuopos ir daug, daug dirbęs S.L.A. kuopoj, ypač nuo 1908 iki 1912 metų.

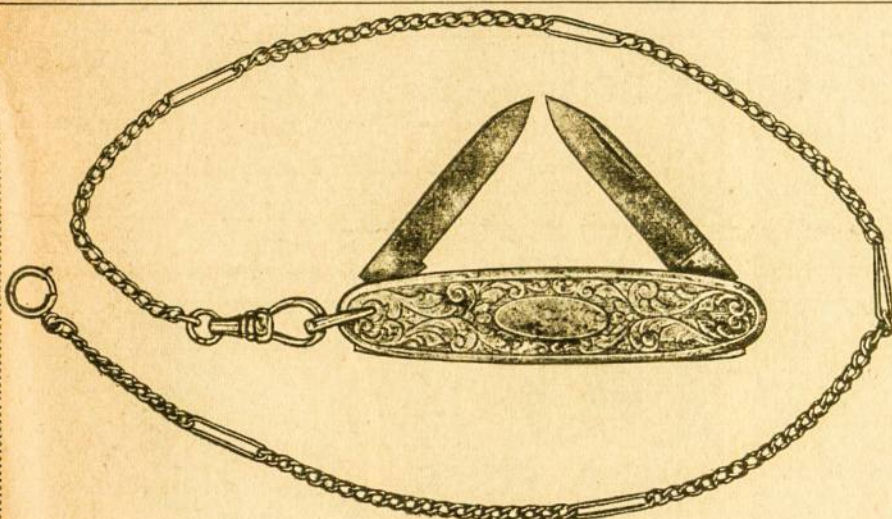
Kas pažįsta Worcesterio lietuvių istoriją, tam yra žinoma, kad p. Rubika yra sulošęs įžymią rolę pirmieviškam veikime.

Taipgi reikia priminti, kad budamas gabiu aktoriu, daug prisidėjo pakėlimui lietuviškos scenos Worcesterio.

NEGIRDĖTOS DOVANOS!

“Kardas” Draugai ir Remėjai jau žino mūsų sielius: I. Mums reikia nucsavus rėmėjų galima būtų įsitaikinti, ilant galimšą būtų “Kardas” spausdinimą, išalinius darbus ir “Kardas” knygyną atsakančiai vesti, kaip to reikalauja m. cernikas pasaulis. II. Spausdinimui tokių veikalų kaip “Klioštorius ir Jezuitai” ir panašių, kuriuos mes turim viltį išleisti, reikaliuga statma mašina ir kiti spaustuvės pagerinimai. III. Mes norim ne tik “Klioštorius ir Jezuitai” išleisti, bet ir daugiau svarbių raštų, kad galima būtų atremti organizuotą klerikalų, jezuitų, vyčių ir kitų tamsybės gadynės gaivalų. Tam reikia pinigų ir gana daug. Ir mes aukų nenorim. Mes neubagausim, kaip kad Kemešis ir Maliauckas ubagauja, idant savus prietarų skelbėjus-laikraštus išleisti. Mes tą norim atsiekti legulišku, bizinierišku būdu, iš ko bus nauda “Kardui” ir jos draugams—remėjams.

Štai mūsų propozicija: Mes padarėm kontraktą su viena iš didžiausių peilių dirbtuvių Suvienytose Valstijose, kuri pristatys mums 15,000 įvairių peilių, kuriuos mes išdalinsime “Kardas” skaitytojams absoliutiškai dykai.

No. 1 ir 2.

DOVANA I. Aukštuotas peilis ir lenciugėlis, kaip ant paveiklo matot, tai yra puikiausias savo rūšies išdarbis. Parsiduoda krautuose po \$2.00 — \$3.00 (su lenciugėliu). Yra tai daiktukas, kurį turėdamas kiekvienas džiaugsis. Duodam už 3 naujus skaitytojus, prisiūstus \$3.00

DOVANA II. Peiliukas panašus į pirmąjį, apdarai geriausio nikelio. Puiki dovana mergaitėms arba vyrams nešiotis brusloto kišeniu. Išveizda kaip tikro sidabro. Duodam už 2 naujus skaitytojus, prisiūstus \$2.00

DOVANA III. Puikus plieninis kišeninis peiliukas, kaip ant paveiklo. Duodam už 1 naują skaitytoją, prisiūntus \$1.00

DOVANA IV. Stiprus, geras plieninis peiliukas, kaip ant paveiklo matyt, kiekvienam reikalingas. Duodam už 1 naują skaitytoją, prisiūntus \$1.00

DOVANA V. Labai parankus, geras kišeninis peiliukas, geriausias kienvieno draugas. Už 1 naują skaitytoją, prisiūntus \$1.00

Įsitėmykit tų dovanų išslygas!

1) Dovanas gali gauti tikrai “Šakės” skaitytojai.

2) Jei ne skaitytojas nori gauti dovanas, jis turi užsirašyti “Kardo”, ir paskui užrašyti kitiems, o tik kada užrašys kitam, gaus dovanas. Suprantama, gali savo ir naujojo skaitytojaus prenumeratą prisiūsti sykiu.

3) Kurie draugai nori pasidaruoti dėl “Kardas”, gali, jei nori, savo dovanas atiduoti tiems, kurie užsirašo.

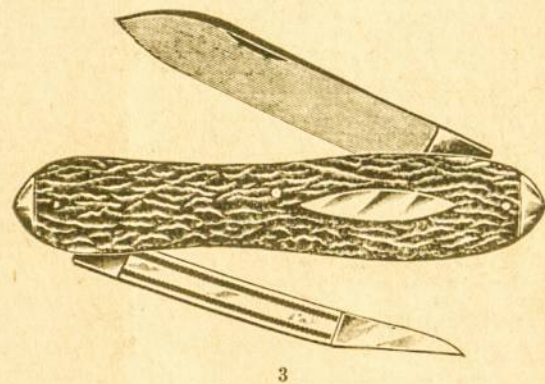
Jei visi mūsų 10,000 skaitytojų pagelbės mums, mes žinom, kad “Kardas” atsieks savo visus tikslus ir galės pasekmingai ardyti prietarų ruimus.

Todel Draugai pasidaruokit!

“Kardas”,

149 Millbury St.,

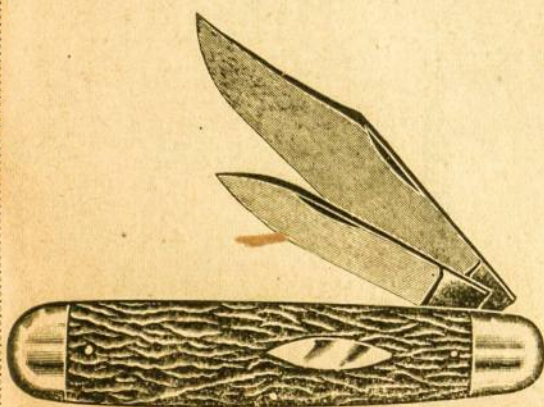
Worcester, Mass.

3

4

5

DRAUGAI IR BIZINIERIAI!

Kuomet turėsite kokius spaudos darbus, neužmirškite

"KARDO" SPAUSTUVĖ,

Kurį atlieka gražiai, greitai ir pigiai visokius

SPAUDOS DARBUS!

SPAUŽDINA plakatus, bilietus, kvitoms knygetes, konstitucijas ir t.t. Taigi kas turėsite koki spaudos darbą, malonėsite kreiptis į "KARDO" Administraciją, o Jūsų reikalavimas bus išpildytas umai ir sąžiningai.

"KARDAS"

149 Millbury St.
Worcester, Mass.

Pirmu
Kartu
Lietuvių
Kalboje
—
su Pa-
veikslais

Dabar ką tik išėjo iš po spaudos

Nauja Lietuviška BIBLIJA SATYROJE

miera Biblijos 5 1/2 x 8 colius, turi 382 puslapius ir 379 paveikslėlius. Labai įdomi ir naudinga kiekvienai ypatai. Žmogus skaitydamas šią Bibliją ir tūmydamas į paveikslėlius, (kurie perstatė kas buvo pirm sutvėrimo svieto ir iki užgimimui Kristaus), užmirš visus savo vargus ir džiaugsis jogiai tokią knygą įgijo, jam bus trumpi žiemos vakarai.

KAINA TIK \$1.00

Norinti gaut šią Bibliją, pinigų siųskit Expresso ar Pašto Money Orderiu, arba registruotame laiške adresu:

A. V. BAGDONAS
4736 S. Wood St. CHICAGO, ILL.

Ar skaitai "Laisvę"?

Jeigu ne, tai tuojau užsirašyk arba pareikalauk vieno numerio pažiūrėjimui.

"Laisvė" yra didelis laikraštis, eina 2 sykiu per savaitę. "Laisvė" telpa daug naudingų straipsnių, apysakų, yra tam tikras moterų skyrius. Taipgi yra ir juokų skyrius, kuriame duoda įvairius patarimus ir atsakymus didis mokslininkas Orakulas, kunigo Bimbos žentas. Todėl visi kun. Bimbos parapijonai privalo susipažinti su Orakulu, o tai gana lengva, tik reikia užsirašyti "Laisvę".

"Laisvės" kaina tik \$2.00 metams.

Užsieny ir Canadoj \$3,50c.

Kreipkitės šiuo adresu: **"Laisvė"**

183 Roebling St.,

Brooklyn, N.Y.

Kam Leidžiat Slinkt Plaukams?

Jeigu jūsų plaukai slenka ir pleiskanų galvoj yra, tai nelaukite pakol bus pervėlu bet atsišaukite kuonogreičiausiai pas mane. Aš suteiksiu Jumis sąžinišką rodą, kaip naikinti pleiskanas ir sastaabdyti slinkimą plaukų. Del atsakymo prisiuskite už 2c stampą.

L. PAULSON,

P. O. Box 53, Wash. Sq. Station, Worcester, Mass.

"KARDO"

ADMINISTRACIJOJ

galima užsiprenumeruoti sekančius laikraščius:

"KOVA"

Savaitinis

Kaina metams \$2.00.

Išaina Philadelphijoje, Pa.

"KELEIVIS"

Savaitinis

Kaina metams \$1.50c.

Išaina So. Boston, Mass.

"LAISVĖ"

Išaina 2 syk į savaitę

Kaina metams \$2.00.

Brooklyn, N. Y.

"NAUJIENOS"

Dieninis

Kaina metams \$5.00.

Išaina Chicago, Ill.

50,000 KNYGŲ

VISISKAI UŽ DYKĄ

Kožnas vyras turi pareikalauti umu laiku vienų iš tų Stebuklingų Knygų. Vyras, kurie mana alsivesti, vyrai ligoti, silpni, nerviški ir išnaikinti — vyrai negabi pri darbo ir ne galingi naudotis priimnomo gamtos — visi tie vyrai turi pareikalauti vienų iš tų didžios vertybes medikališkų knygų. Knyga ta pasakys kaip vyrai naikina sava gyvastį, kaip jie įgauna ligas ir kaip jiems gali būti sugrąžinta sveikata, stiprumas ir spėkas trumpu laiku ir su mažais kaštais. Jeigu nori būti vyras tarp vyrų — stipras, resnas, energiškas vyras, ta knyga parodys kelią.

Kelias į Sveikatą,
Stiprumą ir Energiją.

patikimim. Ji yra krautovė žinios ir talpina tikrai tokius daiktus, katrus kožnas vyras, jaunas ir senas, turtingas ir biednas, nevedęs ir vedęs, sergąs ir sveikas, turi žinoti. Atmink, jog ta knyga yra absoliutiškai už dyką, užmokam pačią. Ant konvertos niera paduotas medikališkas vardas. Nieks ne gali žinoti kas ten yra, tik jius. Paduok sava vardą, pavardę ir adresą aiškei, atkirpk ir siusk tą Už Dyką Kupona.

Siusk Tą Už Dyką Knygos Kupona Šiandien.

DR. J. RUSSEL PRICE CO., L. 205 Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.

Godotinasai: — Aš esu užinteresuotas jūsų Už Dyką Knygos Pasiūlynimui ir norečiau gauti vieną iš tų knygų, umu laiku.

Vardas ir pavardė.....

Adresas.....

Miestas..... Stejtas.....

4140825